

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Anacharsis, seu De gymnasiis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ANAXAPSEI,
 ἢ ἘπιΓυμνασίου.

ANACHARSIS,
 seu de Gymnasijs.

Vincentio Obsopœo interprete.

ARGUMENTVM.

Disputant de gymnasijs siue exercitijs adolescentum,
 Anacharsis & Solon. Cuius rei occasio hæc fingitur.
 Quum Anacharsis Athenas ex Scythia profectus, vt &
 Solonem (qui temporibus illis pro sapientissimo habe-
 batur) audiret, & Græcorum instituta ac mores cogno-
 sceret, fortè inter cætera iuuenes Athenienses inter se lu-
 stantes, ac mutud in luto ac puluere sese prosternentes
 ac volutantes aspiceret, ignarus quid agerent, aut quor-
 sum ea contentio pertineret, rem & causam à Solone
 perquirir: qui cum exercitandi genus esse diceret, & lau-
 dem ac præmia certaminum corollas ac poma quædã
 commemoraret: ille ob tam paruas res tanto & tam a-
 eri studio illos inter se contendere, pro stulto ac deridẽ-
 do putat. Proinde altero institutũ hoc vt suum commẽ-
 dante, altero verò ceu stultitiam atq; demeritiam quan-
 dam ridente, paulatim eò venit, vt Solon totam ciui-
 tatis & infortmandæ iuuentutis rationem exponat. Ac
 primùm quidem, quibus disciplinis, quibusq; exemplis
 animos ac mentes ciuium infortment. commemorat de-
 inde & corporum exercitium, & qui finis eorundem,
 quæq; utilitas sit, recenset: atque ea pars propria institu-
 ti argumenti est. Cæterum quia finem, à dissimilitudine
 rerum & instrumentorum, & quòd hæc puerilia, ad se-
 ria certamina ac bella parum profutura videantur, A-
 nacharsis iterum confutat, monetq; vt ista potius ar-
 morum exercitatione ad futuros casus sese parent. So-
 lon sollempnium quoq; ludorũ auctoritatem & instituta,
 deinde publicum morem, & postremò etiam Lacedæ-
 moniorum exemplum allegat: vbi tum ad Lacedæmo-
 niorum ludos, & puerorum verberationes, ita respon-
 det: Anacharsis, vt videatur Lucianus reprehendendi
 magis causa illorũ mentionem facere, quàm q̄ inhumani-
 tatem

Z

nitatem

nitatem atq; sæuitiam istam laudet. Porro videtur interim & illud voluisse Lucianus, ostendere videlicet rationem quandam qua iuuentus institui atque informari ad reipub. bene ac recte possit, cuiusmodi & pleraque ea sunt quæ à Platone De legib. lib. 7. & 8. de educatione & institutione iuuentutis traduntur. Adeoque breui isto Solonis sermone omnia ferme ea Lucianus complexus est, quæ ille multis verbis & libris vix absoluit.

Ἀναχάρσις ὁ ἐξ Σόλωνος.

Αὐτὰ δὲ ὑμῖν,
ὦ Σόλων, τί-
ν' ἔτι καὶ οἱ
ἄλλοι ποιοῦσιν, οἱ
μὲν αὐτῶν περιπαικόμενοι,
ἀπάλως ἐπισκελίττεται, οἱ
δὲ ἄλλοι καὶ λυγίνοι,
καὶ ἐν ᾧ πολλοὶ σωαναφύ-
ρονται καλινδέμενοι, ὥσπερ
σύν. καὶ τοὶ κατ' ἀρχὰς ἀ-
θὺς ἀρδυσάμενοι (ἐὰρ ἄν
ᾤ) λίπα τε ἠλέψαυτο, καὶ
κατίψοι μάλα ἀρλιταῖς ἀ-
τιρ' τὸν ἕτερον ἐν ᾧ με-
ρῆ. μετὰ δὲ, ὅτι οἶδ' ὅ, τι πα-
θόντων, ὡδῶσι τε ἀπάλως
βιωνυπότων, καὶ τὰ μετὰ
πα σωαράττεισιν, ὥσπερ
οἱ λέοι. καὶ ἤρ' ἰδὲ ἀράμε-
ν' ἔκνεοσι τὸν ἕτερον ἐν
ἕτερον σκελετῶν, ἀφ' ἧς ἄς τὸ
ἴατα.

Anacharsis. Solon.

Ac verò a, ὁ
Solon, quam-
obrem vestri
faciunt iuue-
nes? Partim enim illorum
complexi mutuo se supplan-
tant, partim verò alius aliū
præfocat ac verberat, & ecc-
no semet immisceri, volun-
tanturq; perinde vi suæ. At
qui inuito statim exiis vesti-
mentis (spectator enim assis-
tebam) alter alterum vicif-
sim & rasit, & mixtu oleo,
valde pacatè & amicitier:
deinde verò nescio qua of-
fensa dissociati, mutuo se
de loco propulerunt innuen-
tes, fronteq; arietantes con-
currunt non secus atq; arie-
tes. Et vide ut ille alte-
rum sublatum cruribus hu-
mi pro-

ἄρα ὅ, ἂν ἐπιτάσσῃ, ἀ-
 νεκλήν ἐν ἐξ, σιωπῶν κα-
 τὰ τὸν πυλῶν. τίς ὁ δὲ ἴ-
 σθαι πρὸς τὴν αὐτὴν τὰ σπύ-
 λια τῶν γαστέρας. τὸν πύλιν
 ὑποβαλὼν τῷ λαμῶ, ἀρχαί-
 ἀθροισμῶ, ὃ παρορτοί ἐς τὸν
 ὄμιον, ἡεταῶν, οἶμα, ὡς μὴ
 ἔλλογ ἀκρυβεία, καὶ ἕξ ἑ-
 λαις ἔνθα φέδουσα, μὴ μο-
 ναίει, ἀπὸ ἀφανισαντῶν τὸ
 χρίσμα, καὶ τὸ βορβόρον ἀνα-
 πλωθέντων. ἐν ἰσῶτι ἄμα
 πομῶ, γέλωτα ἐμοὶ γοῦν
 παρὶχθῶν, ὡσπερ οἱ ἐχέ-
 λων ἐκ τῶν χερῶν διωτι-
 θάνοντων. ἔτιροι δὲ ἐν τῷ
 αὐτῷ τῆς αὐτῆς τὸ αὐτὸ
 τοῦτο δρῶσιν, ὅτι ἐν πικρῷ
 οὗτοι γὰρ ἀπὸ ψάμμων τὰν-
 τῶν βαθῶν ὑποβαλόμενοι,
 ἐν τῷ ὄρυγματι τὰ ἀλλο-
 εἶτε ἀπὸ κλύου, καὶ αὐτοὶ ἐ-
 κόντων πάλιν τῶν λί-
 νων, ἀκρυβείων διπλῶν,
 ὡς ἀφικτότεροι εἶεν ἐν τοῖς
 συμπλοκαῖς, οἶμα, τῆς ψάμ-
 μου τὸν ὄμιον ἀφανούς-
 σης, καὶ βιβασίαν ἐν ξη-
 ρῶ παρὶχθῶν τῶν ἀντίλη-
 δente, aduersarijque comprehensionem firmiorem in arido sub-

mi prostrauerit, deinde in
 eum illapsus suspiciendi fa-
 cultate non permittit, in cas-
 nū deorsum adigens. Postre-
 mō verō iam illius crura se-
 cundū ventrem cōplexus, cir-
 cumiecto gutturi cubito, mi-
 serū arummosè profocat. Al-
 ter autem eius obuerberat hu-
 meros, supplicans, ut opinor,
 illi, ne profusus profocetur.
 Sed ne olei quide gratia agūt
 modestius, ne luti aspergine
 inquinarentur: verū in obse-
 rata unctiōne, & luto cōple-
 ti, largo sudore perfluentes,
 copiosam ridendi materiam
 mihi exhibent, veluti an-
 guillæ è manibus elabentes.
 Rursus alij in aula area hos
 ipsum sub Ioue facere con-
 sulerunt, neque tamen illi ipsi
 in ceno, sed profundam are-
 nam subijcientes in fossa cō-
 turbant se mutuo: ipsiq; vltro
 spargunt puluerem, gallo-
 rum in morem, quod minus
 (ut mea fert ratio) in com-
 plexibus effugiant, arena
 omnem lubricitatem disclu-
 ministran-

καὶ πάμπολυ τὸς Σκυθικῶν ἰ-
 θῶν ἀπόδοσις. καθάπερ καὶ ὑ-
 μῖν ποτὸν ἐκὼς εἶναι μαθήμα-
 τα καὶ ἐπιβολὰς αἰσῶν. Ἐπι-
 σιρὶ μὲν ἀποδοσις εἶναι δόξαν-
 τα ἄν, ἢ τίς ἡμῶν, ὡς περὶ σὺ
 νῦν ἐπισαίνων ἴσῃς, πᾶσι δὲ καὶ
 θάρρα δὲ γὰρ ἐστὶν ἡμῶν τὰ
 γιγνόμενα ἔστιν, ἔστι ἔφ' ὕδρι
 οὐδὲ πάσῃ ἀκρίτως, καὶ λυ-
 λισσιρὶν ὡς πηλῶν, ἢ ἐπιπέδῃ
 σι πῶν ἑρῶν, ἀπὸ ἕχαιτινὰ
 χεῖρα ἢ ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα.
 καὶ ἀκρίτως ὁ μικρὸν ἐπαγῆ ἴσῃς
 σάμασιρ, ἢ ἡν γῶν ἐστὶν ἀπὸ
 ψῆς, ὡς περὶ οἰμασποισῶν τῆ
 Ἐπὶ ἀπὸ, ἢ ἢς μακρὰν ἴσῃς καὶ
 ἐκὼς ἴσῃς ἢ πεπληρωμένων, ἢ
 ἡκουισμένων ὅτω ἴσῃς πρᾶ-
 μα ἢ δὲ τε ἄμα καὶ λυσιρ: ἴσῃς
 εἶναι δόξῃ. Ἀν. Ἀπαγε, ὡς Σόλων,
 ὑμῖν ταῦτα γυγνόμενα τὰ ὡφεί-
 λιμα καὶ τερπνὰ ἐμὶ ἢ ἢ τίς ὑ-
 μῶν ἴσῃς τὶ ἀσθένει. ἢ ἴσῃς
 ἢς ὁ μάλιν ἀνίσταμεθα τὸν
 ἀκρίτως: ἀτὰρ ἀπὸ μοι, τὶ ὡ-
 νομα ἴσῃς ἴσῃς γιγνόμε-
 νοις, ἢ τὶ φῶν ὡς ἴσῃς αὐτὸς;
 quidē quis vestrum ea affecerit cōtumelia, sentiet me haud ne-
 quicquam accinctū esse acinace. Veruntamē die mihi, qd̄ nomē
 huic rei indidistis, aut quidnam operis hoc facere dicamus.

& mulam à moribus Scy-
 thicis abhorreat: quemadmodū
 & vobis non parū multas di-
 sciplinas & corporis exercē-
 di studia esse verisimile est,
 quæ nobis Græcis absurda et
 aliena esse viderentur, si quis
 quemadmodū tu illis spectā-
 dis arbiter assisteret. Atquē
 bonū habe animum, ὁ ἀμικε:
 neq; enim ista insania sunt o-
 pera, neq; impulsu cōtumeliæ
 hi mutuo se obueberant, inq;
 ceno voluntantur, aut semet
 conspergunt pulvere: sed in-
 est huic rei necessitas nō inuis-
 cunda, neq; mediocrem vi-
 gorem adiungit corporibus.
 Itaq; si diutius, ut te planē fa-
 cturū opinor, in Græcia ver-
 satus fueris, nō in longū & tu
 vnus ex eorum eris numero,
 qui ceno oppleti sunt aut
 pulvere. vsq; adeo res tibi vis-
 debitur & voluptuosa, & v-
 tilis. AN. Apage ista à me, ὁ
 Solon. Vobis hæc oblecta-
 mēta vilitatem afferat: me sibi

Σόλ. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς, ὃ
 Ἀρχαροί, γυμνάσιον ὑφ'
 ἡμῶν ὀνομάσεται, καὶ ἔστιν
 ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Λυ-
 κίου. καὶ τὸ ἀγάλμα δὲ αὐ-
 τοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῆ στή-
 λης κεφαλῆς, τῆ ἀεισιρᾶ μὲν
 τὸ τόξον ἔχοντα. ἢ διὰ
 δὲ ἵππας τῆς κεφαλῆς ἀνα-
 κκλασμένη, ὥσπερ ἐν κα-
 μάτῳ μακροῦ ἀραπνοῦ
 μύθῳ δεικνύσι τὸν θεόν,
 τῶν γυμνασμάτων δὲ τοῦ-
 των τὸ μὲν ἐν τῷ πληθὺν ἐπι-
 νοῦ, πάλιν κατὰ τὰς αἰῶνας
 τῆς πόλεως παλαιῶσι καὶ αὐτοῖς.
 τὸ δὲ σάειον ἀπὸ τοῦ ἀρ-
 θροῦ, παγκρατῆσαι μὲν λέ-
 γονται, ἢ ἄλλα δὲ ἡμῶν δὲ γυμ-
 νασία τοιαῦτα, πυγμῆς καὶ
 δίσκου, καὶ τῶν ἱππευμάτων,
 ἄν ἀπάντων ἀγῶνας τετι-
 θεῖν καὶ ἱππευμάτων, ἀει-
 σιρᾶς δὲ ἢ δόκου τῶ κατ' αὐ-
 τὸν, καὶ ἀναρῆται τὰ ἄλλα.
 Ἀνά. τὰ δὲ ἄλλα τίνα ὑμῖν
 ταῦτά εἰσι; Σό. Ολυμπιά-
 σι μὲν σφαιρῶν ἐν ἑστῆτον,
 ἰσθμοῖ δὲ ἐν πίτῳ, ἐν Νε-

SO. Locus ille, ὃ *Anda-
 charsi*, à nobis vocatur *gy-
 mnasium*, estque templum
 Apollinis Lycij. Cernit au-
 tem eius simulachrum quod
 supra statuam suam est, si-
 nistra quidem arum ge-
 rens: dextra verò supra
 caput refracta tanquam ex
 multa defatigatione Deum
 quiescentem indicat. Ca-
 terùm exercitiorum aliud
 quidem quod in cæno sit,
Lucta vocatur. illi verò in
 pulvere quoque luctantur.
 Porro eos qui erecto stant
 corpore, ac semet verberis
 bus mutuis onerant, *pans-
 eratio* decertare dicimus.
 Sunt præterea et alia no-
 bis eiusmodi *gymnasia*, et
pugillans, et *disci*, et
scelus, quorum omnia cer-
 tamina solemus proponere:
 quorum qui palinam ade-
 pius fuerit, is præstantissi-
 mus ex omnibus esse iudi-
 catur, ac certaminis tollit
 præmia. AN. Cuiusmodi
 verò sunt ista præmia?

SO. In Olympijs corona oleagina, in Isthmijis pinca, in Ne-
 meis

μέγα δ' οὐλίωρ πεπενημένῳ,
 Πυθῶϊ δ' ἄλλα τ' ἱερῶν τ' οὐδ',
 παρ' ἡμῶν δ' ὅτι Παναθηναίοις
 τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τ' μοείας, τι ἐ-
 γλάσθῃ, δ' Ἀνάχαροι, ἢ διότι
 μικρὰ Ἰταλῶτα εἶν' Ἀρκῆς, Ἀν.
 ἐκ, ἀπὸ τῶν ἀναρχῶν, δ' Σόλων,
 ἐκ τ' ἑλκῆς τὰ ἄθλα καὶ ἄξια
 ὅτις τε δὲ θάλασσαν αὐτὰ, φησὶ
 μῦθ' ἐπὶ τῇ μεγαλοφρονῶν, καὶ
 ὅτις ἀγωνισαῖς αὐτοῖς, καὶ βίωσις
 ἁλῆναι περὶ τῶν ἀνοήτων τ'
 τυηκῶτων, ὡς μὴ ἄρ' ἐνεκα
 καὶ οὐλίωρ ὁσάυτα πεποῦν,
 καὶ λιπυρῶν ἀρχομῆδος πῶς
 ἐκ ἡλῶν, καὶ Ἰταλῶν μῆδος, ὡς
 ἐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως ὄπορῶ-
 σαι μὴ ἄρ', ὅτ' ἐπιθυμῶν, ἢ
 σελίω ἐσφαυῶν ἢ πίνω, μὴ
 τὴ πηλῶν κατὰ γέροντ' ὁ πρό-
 σωπον, μὴ τὴ κατὰ γέροντ' ὁ
 πῶν γαστέρα ἰπὸ τ' ἀνταγωνι-
 σῶν. Σὸ δ' ἀπ' ἢ ἀεὶς ἐκ ἐς ψί-
 λατὰ διδόμενα ἡμῖς ἀπὸ δὲ
 πορῶν ταῦτα ἢ γὰρ οὐ σι-
 μῆα τ' νικῆς, καὶ γνοείσμα-
 τα, οἱ τῶν οἱ ἰορῶν ὄσαντις
 ἢ δὲ παρακονεῦσα τοῦτοῖς
 So. Atqui ὁ optime, nos non ad nuda tantum dona intentos
 habemus oculos (etenim hæc salte signa sunt atq; indicia vi-
 ctoria, p quæ victores cognoscuntur) cæterum q hæc comitat

meis ex apijs cōcinnata. Por-
 rō aū in Pythijs poma sacer-
 dotes Apollinis proponere cō-
 sueverunt: cæterum apud nos
 Athenienses oleum ex oliua.
 Quid aūt sublatis cæchinis
 risisti, Anacharsis? an q hæc
 tibi visa sunt esse modica?
 AN. Nō, sed præmia omnib.
 modis clara atq; præstantia
 percēfuissti, ὁ Solon, cū digna
 ijs qui ea proponū in certa-
 minib' ob munificentia, tum
 etiam athletis qui ista nau-
 ter consequi studeant. Itaque
 pomorum gratia atq; apio-
 rum tanta ane laboriosè
 perferunt, & periclitantur,
 dum indignis modis præfos
 cantur muuò, ac inhonestis
 verberibus caduntur: ita ut
 nō liceat sine negotio potiri
 malis, si quem cepisset pomos
 rum desiderium, aut corona-
 ri apio, aut feris pineis, cu-
 ius nullo luto defecare iur
 facies, neque aduersarij eius
 ventrem pede calcitrassent.

εὐδαιμονίας. ἢ δὲ καὶ νικη-
 τῶν αὐτῶν ἰσόθεον νομιζόμε-
 νον. Ἄν. αὐτὸ ἴσον, ὃ Σόλων, καὶ
 τὸ οὐκ ἴσον εἶναι, ἀλλ' ἐπ' ὀλί-
 γων ταῦτα παροχουσι, ἀλλὰ
 ἐν ἰσότητι θρασύς, καὶ μετρίως
 οἱ τῆς ὑδρωσ, οἱ ἀγαθὰ δὲ ἐν-
 δαμονίους αὐτῶν, ἀματι-
 βανομίας ὁρῶντες, ἢ ἀρχομέ-
 νος πῶς ἢ ἐν ἰσότητι. Ταῦτα
 ἢ τὰ ἀδαμονίους ἀπὸ πρῶτον
 καὶ νικητῶν. παρ' ἡμῶν δὲ
 οἱ Σιδναίς, καὶ τῶν Σόλων,
 ἢ παρὰ τινὰ τῶν ποιητῶν, ἢ
 ἀνατρέψαι πρὸς τὸν ἦθοις
 μάτιον περιεφύκει, μετὰ τὰς
 οἱ πρὸς τὸν τὰς ζυγίας ἐπά-
 γουσι, καὶ ἐπ' ὀλίγων ἢ μετρί-
 ρων ἴσον πάθησι, ἢ τῶν ἰσο-
 δικῶν θράσους, οἷα οὐκ ἐν-
 ἢ τὸ ἰσότητι, καὶ τὸ ἐν ὀλίγοις
 πῶς δὲ μετὰ ἀπὸ τῶν ἰσο-
 τῶν οὐκ ἴσους μοι ἐπείσιν, ὡς
 πῶς εἶναι, ἢ τῶν θράσους, ὡς πῶς
 ἀπαυ-

tas verò ipsos diuinis effe-
 ri laudibus: porrò eum què
 præconis voce victor pro-
 nunciatus fuerit, ab omni-
 bus propemodum Deum exi-
 stimari. ANA. Hoc ipsum
 quod dixisti ὁ Solon, longè
 miserrimum est, quòd non
 paucis præsentibus tam in-
 fanda patiuntur, sed in tanta
 spectantium corona atq;
 celebritate, qui acceptæ cõ-
 tumeliæ testes sunt oculatisi-
 simi, illi nimirum eos felices
 esse pronunciant, quos vi-
 dent sanguine perfluere, aut
 à suis aduersarijs compresso
 gutture præfocari. Hæc es-
 nim summa felicitas illorum
 præstò est victoriæ. Sed enim
 apud nos Scythas si quis, So-
 lon, vel vnum è ciuibus pul-
 sauerit, aut obuiam factus è
 via detruserit, aut vestè dis-
 ciderit, graui multa in eum

animaduertunt senes, tametsi hoc ipsum vel paucis præsen-
 tibus arbitrij quispiam passus fuerit. taceo in tam numero-
 sis spectaculis, cuiusmodi tu percenses in Isthmo celebra-
 ri, aut Olympia. Caterùm athletarum mehercle vic-
 cem ex animo doleo, eorum nomine quæ ab illis suffe-
 renda sunt. Spectatorum verò dementiam, quos tu ex

ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἀρξώμεθα συ-
 νίηται τῷ βελτίονι, καὶ τῷ
 σώματι ἀνδρῶν, καὶ ὑφίστα-
 σθαι τὰς πόδας, ταῦτα ἤδη σοι
 διηγήσασθαι, ὡς μάθοις, οὐ τινας
 γὰρ τὰς ἀσκήσεις ταύτας
 περὶ θεῶν αὐτοῖς, καὶ ἄγε-
 που ἔν τῷ σώματι καταναγ-
 κάζομεν, οὐ μόνον ἔν τε τῶν
 ἁγίων, ὅπως τὰ ἄλλα ἀν-
 τικαὶ ἀναρῶμεθα (ἐπὶ κῆρα
 ἢ ἢ ὀλίγη πωδῶν ἐξ ἀπάν-
 των χαρῶν) ἀλλὰ μάλιστα τι
 ἀποδοῖν ἢ πόλε ἀγαθῶν ἐκ-
 τῆς, καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις περὶ
 ἡλίου. ἡνὸς γὰρ τις ἀ-
 γῶν ἀντὶ ἄσπασι ὡς ἀγα-
 θοῖς ποδίταις πρόστατα, καὶ
 εἰρακός, ἢ πίνος, ἢ ἢ ἡλίος ἢ
 σελήνης, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ συν-
 λαθῶν ἔχει πῶν ἀνθρώπων ἐν-
 δαμονία. οἷον ἐκ θεῶν
 ἡγεῖται αὐτῶν ἐκείνων ἰδία, ἢ ἡλοι
 ἢ τῆς παρὰ ἡμῶν, καὶ πῶν ἡμῶν,
 καὶ δόξαν, καὶ ἰσχυρῶν παρῆ-
 ρα ἀπόλαυσιν, καὶ οἰκείων σα-
 τυρίων,

plectatur, nempe libertatem dico, quæ cuiusque pri-
 vatim est, & communiter patriæ: præterea diuitias,
 gloriam, honoris ac dignitatis gradus amplissimos, so-
 lennitatūque patriæ fruitionem, rerum familiarium sa-
 luti

ubi iam primū quod rectius
 est sapere ceperint, & cor-
 pore maturiores facti, labo-
 rum patientes euaserim: hæc
 tibi in præsentia perconsulere
 mihi deliberatum est, ut in-
 telligas cuius gratia hæc il-
 lis exercitia proponere so-
 leamus, tum quamobrem as-
 siduis laboribus eosdem cor-
 pora exercere cogamus. Non
 profecto certaminum saltem
 gratia, ut præmia queant
 consequi (ad ea enim cele-
 branda omnino perpauci
 illorum perueniunt) sed ob
 fructum longè maiorem qui
 inde ad vniuersam manat
 Remp. & quo ipsi fruuntur
 consimiliter. Siquidem aliud
 quoddam commune omnib.
 bonis ciuib. certamen est
 propositum, & corona non
 pinea, aut oleagina, aut con-
 texta ex apij, sed quæ in se
 comprehensim vniuersam
 hominum felicitatem com-

θέλων, ἢ σιωπῶς τὰ λεωπι-
 τα, ἢ ὡς τις ἐν ξυλοῦ γυμνασίου
 οἱ πρὸ τῶν θεῶν. Ταῦτα πάν-
 τα ἔσφαρον, ὅφρημι, σω-
 ναπώλικται, καὶ ἐκ τῶ ἀγῶ-
 νος ἐκένε πρὶν γίνεσθαι, ὅφ
 ἡ ἀσκήσις αὐταί, ἢ οἱ πόνοι
 ἔγασιν. Ἀνά. ἄτα, ὁ θεομάς
 ἐκ Σόλων, ὅτι αὐτὰ μοι ἢ τη-
 λικαῦτα ἔχωρ ἔθλα διηξί-
 ναι, μέλα καὶ σέλινα διηξί-
 ναι, καὶ θαλάσσιον ἀγέας, καὶ
 πίτων. Σό. καὶ μέλα, ὁ Ἀνα-
 χαρσι, οὐδ' ἐκείνοδ ὅτι ἐτι δό-
 ξα μικρὰ εἶνα, ὁπόταν ἂ λέ-
 γω, καταμαθῶσι. ἀπ' ἴθ' τοι
 πῆς αὐτῆς γνώμης γίνεσθαι, ἢ
 μέρη πάλυτα ταῦτάδ' ὅτι μι-
 γρά τοῦ μέσονος ἐκείνου ἂ
 γῶν, καὶ ὅφ σφαρον, ὅφ
 κατέλεξα τοῦ πανωδάμο-
 νος. ὁ δὲ λόγος, οὐκ οἶδ' ὅ-
 πως ὑπερβάς τὸ τῶξιν, ἐκεί-
 σον πῆτερων ἰακμιῶδη, τῶν
 ἰσθμοῖ γυνομεσῶν, ἢ Ὀλυμ-
 πιαδοί, καὶ ἰν Νεμεία. πάλυ
 ἀπ' ἀνῶ (σχολῶν ἴθ' ὅφ),
 καὶ οὐ,

commemorit que in Isthmo atque Olympijs & Nemea fie-
 ri consueverunt. Veruntamen nos (summus enim octosi,

latem: atq; ut summum di-
 cam, pulcherrima quæq; quæ
 à dijs immortalibus quispiã
 assiduis votis sibi dari solet
 expectere. Ex ijs omnibus ea
 quam dixi corona concin-
 nata est, eaque ex certamine
 paranda contingit, ad quod
 hæc exercitia atque labores
 ducunt. ANA. At tu, ὁ
 multis modis admirande So-
 lon, cum talia ac tanta mihi
 percensenda haberes præ-
 mia, poma atque apia com-
 memoras, ac virentem syl-
 uestris oleæ ranum & pi-
 num? SO. Atqui, ὁ Anas-
 charsi, ne illa quidem tibi
 videbuntur modica, ubi quæ
 dicturus sum, intellexeris.

Eodem enim consilio sunt
 & illa, suntq; plantæ partes
 quedam exiguæ maioris
 illius certaminis atque coro-
 næ per omnia felicis quam
 percensui. Nescio verò quo
 pacto oratio nostra confu-
 sa narrandi seris, ordine pe-
 nius præpostero, horū prius

καὶ οὐ, ὡς φησὶ, περὶ μὲν ἀ-
 νείρων) ἀναβαμουμένα ῥα-
 θίας πῆς τῶ ἀρχαῖο, καὶ τὸν
 λοιπὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι
 πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύειν.
 Lucil. ἀμύμον, ὃ Σόλων, οὐ-
 το. καὶ ὁ δὲ μὲν ἦν ἄν ἡμῖν ὁ
 λόγος ὁ μᾶλλον περὶ ῥόγῃ. καὶ
 πάλιν ἄν ἴσως ἀπ' ἑστέων πα-
 θεῖται, μὲν δ' ἐκείνων ἔτι κα-
 ταρχεῖται ἢ τινα ἰδοίμι σαρ-
 κωτόμενον ἑστέων ἢ σκίνον ἢ
 σφραγματόμενον. ἀπ' ἢ δὸν ἄ, ἵς
 τὸ σδοκίον ἐκείσε ἀπὸ τοῦ ἴσου,
 καθίσταται ἐπὶ τῶν θεῶν,
 ὡς μὴ ἐνοχλοῖται ἡμῖν ἰσχυ-
 κρατότου τοῖς παλαιούσι.
 ἀπὸς τε (ἀρῦστος ἦν) οὐ-
 δὲ τὸν ἥλιον ἔτι ῥαθίας ἀ-
 νέχομαι, ὄξυ καὶ φλογώδη,
 ἐμπύλαισα γυμνῆ τῆ λιπα-
 ρῆ· τὸν ἦν πῆλον μοι ἀφί-
 λαῖρ οἰκοθῆν ἑδοξεν, ὡς μὴ
 μόνον ἐν ἡμῖν ξηρῖσθαι ἔ-
 σκεματι. ἢ δ' ὅρα τοῦ ἐ-
 τούτου, ὅτι περὶ τὸ πρῶτον
 πρὸς ὅτι τοῦ ἀσέρον, ὃν
 ἡμῖς λιβά φατι, πάντα κα-
 ταφύρονται, καὶ τὸν ἀέρα
 ξυρῶν καὶ σκαπῆτιβύτος, ὃ, τε
 καύεται, ἀερέμque ἀριδιετα ὁ
 calore infestum faciens,

tu, ut ais, audiendi cupi-
 duses) facile ad principium
 recurremus, ac commune il-
 lud certamen, cuius admini-
 culo omnia hæc parari con-
 firmaui. AN. Præstat equi-
 de ita facere. Inter eundem ves-
 ro in loquē nobis profluxit or-
 ratio. Et fortasse his citis iā
 persuadēbor ne quem post-
 hac amplius subsannem, quē-
 cunque olestro aut apio
 coronatum grauius atque
 iactantius incedentem con-
 spero. Ac si videtur, sub
 illam opacam progressi con-
 sīdeamus, ne illi disceptantes
 sua vociferatione nos con-
 iurbent. Quin aliā etiam So-
 lis (quid enim dissimulem?)
 sum impatiens, ita acuti et
 feruentis et nudum caput
 infestantis. Etenim tiamam
 domi consulto mhi abstuli,
 ne solus hic inter vos pere-
 grino et insueto habitu ob-
 ambulare. Et iā quoque anni
 tempus est quo d' sydus illud
 feruentissimū exoritur, quod
 vos Canem dicitis, omnia
 Sole

ἢ κατὰ μεσημέριον, ἢ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπιπέμει-
 νῶ, φλογμὸν τοῦτον οὐ φο-
 ρεῖτον ἐπαλεῖα τοῖς σώμασιν.
 ὡς καὶ σου θεωρεῖσθαι, ὅπως
 γυμναστὴς ἢ δὲ ἄνθρωπος, οὐ-
 τε ἰδίως πρὸς τὸ θεῶν, ὡς
 περ ἐξὸ, οὐτε ὅπως ἐνοχλοῦ-
 μένῳ τοῖσιν, οὐδὲ περιβλή-
 νας οὐδαιόμην, ἐνθα ἰσοδύ-
 σαι, ἀπὸ δὲ δὲ τὸν ἥλιον ἐπι-
 μαρῶς, Σόλ. οἱ μετῆτοι ἦν
 οὐδὲ πόντοι, ὁ ἀναχαρασι, καὶ
 αἱ σωχεῖς ἐν τῷ πυλῶν
 βίσις, καὶ αἱ ἰσάθειοι
 ἐν τῷ ψαμμῶ ταλαιπωρί-
 α, τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμωτή-
 εἶον παρῆχοι, πρὸς τὰς τοῦ
 ἡλίου βολὰς. καὶ οὐκ ἔτι πί-
 λον διόμειθα, ὅς τινος ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς. ἀπὸ μὲν
 δὲ οὐδὲ, καὶ ὅπως μὲν, κα-
 θεπερ νόμοις, περὶ ἕξας,
 οἷς ἀνὴρ λέγω πρὸς σὲ, ὡς ἐξῆς
 πάντων ἰσάθειν αὐτοῖς,
 ἀπὸ ἐνθα ἀρσοὶ μὲν ὄρθως τι
 λέγωσα δοκῆ, ἀνὴρ λέγω ἐν-
 θὺς, καὶ διὰ τῶν τὸν λόγον.

Ἄνοιρ

Sole circa meridiem supra
 caput assistente, & eiusmodi
 feruorem intolerabilem cor-
 poribus inducente. Itaque de-
 miror qui fiat, ut tu, cum es-
 tate sis planè confecta, non
 perinde ut ego sudore per-
 fluas: neque prorsus à Sole in-
 festari vidèris: neque vspians
 locum umbrosum exploras
 quem subires, sed æstium fa-
 cile & patienter toleras.
 SO. Inanes illi & super-
 uacanei labores, ὁ Ana-
 charsi, & assidue in ceno-
 volutiones subaëriæ, præ-
 terea in arena miseræ, no-
 bis hoc præstant, ut feruen-
 tis Solis radios facile contē-
 namus: neque ampliùs egemus
 pileo, ut Solem à contingen-
 do capite prohibeat. Itaque
 sub umbram concedamus.
 Noli verò ijs quæ dicturus
 sum, tanquam legibus men-
 tem adhibere, ut per omnia
 fidem illis habeas: sed ubi-
 cunque aliquid parum rectè
 tibi dixisse videbor, statim
 illud contradicendo refel-
 le, ac verba mea emendato.

¶

Et enim

Ανοῖρ ἦ ἑ βατίρον πόν-
 τος οὐκ ἄν ἀμάριβη, ἢ
 οἱ βεβῶως πωδῶσαι, ἐχέ-
 αῖτα ὁπόθεν οἷε ἀντιδικεῖα
 εἶναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδάχθη-
 ναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω
 περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ
 πᾶσι ἄν σοὶ ἡ πόλις ἢ Ἀθη-
 ναίων, οὐκ ἄν φθόνοι χάρι-
 ὀμοιοῦσθαι. ὅσα ἦ ἄν ἐμὲ
 πωδῶσας, καὶ μεταπῶσας
 πῆς τὸ βέλτιον, ἐκένυ τὰ
 μίξιμα ἕτοιμα φειδικῶς. οὐ-
 δὲ ἦ ἄν ἀπρηψάμενος
 αὐτῶν, ἀλλ' ὀρθῶς ἄς τὸ μί-
 σον καταθήσω φέρων. καὶ
 κατασῶς ἐν τῇ Πυκνῇ, ἐρῶ
 πῆς ἅπαντας ἄνθρωποι Ἀ-
 θηναῖοι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔπρα-
 ψα τῶν νόμων, οἷους ἄν ὤ-
 μω φειδικωτάτους ἔσονται
 τῇ πόλει. ὁ δὲ ξένος οὐδὲν
 ἀέξας σὶ, ὁ Ἀναχάρσις,
 Σπυθῆς μὲν εἶ, σοφὸς δὲ
 ὢν, μὴ παιδῶσός με, καὶ ἄλ-
 λα βελτίον μαθήματα καὶ ἐ-
 πηροδῶματα ἐδιδάξατο.

ὡς

Etenim ab horum duorum
 alterutro me omnino haud
 aberraturum existimo.
 aut enim tibi constanter
 persuadebo, si non dissi-
 mulanter habueris quae con-
 tradicenda sunt : aut ego
 de integro discam quam
 non recte de his senserim
 atque stauerim : quo no-
 mine uniuersa Athenien-
 sium Republica tibi pro-
 lixè aget gratias. Quan-
 tum me enim docueris, at-
 que ad saniores senten-
 tiam suadendo pertraxe-
 ris, illam maximis benefi-
 cijs tibi obstringes. Nequè
 hoc eam celabo, sed statim
 in medium adferam, ac
 stans in senatu his verbis u-
 niuersi compellabo : Ego
 quidem uobis, ô ciues Athes-
 nienses, leges conscripsi,
 quas ego Reipublica uulsi-
 fimas fore arbitrabar. At
 hic hospes (te, ô Anacharsi,
 digito commonstrato) ta-
 meti oriundus est ex Scy-
 thia, uir tamen multa ornatus sapientia, aliter mihi persua-
 sit, et disciplinae uitaque institutis longè melioribus imbuit.

Itaque

ἔσθ' ἀνεργέτης ὑμῶν ὁ ἀνὴρ ἀ-
ναγερὰ φθωκῶ καλυῶν αὐτῶ
ἄνασσει παρὰ τὸς ἰπποδ-
μους ἐν πόλει, παρὰ τὴν Ἀθη-
ναίαν, ἢ ἐν ἰσθμῷ, ὡς ἐκ ἀσχυοῦτε-
το ἢ Ἀθλωάων πόλις, παρὰ
βῆδ' ἀρσῶ ἢ ξυρῶ τὰ συμφέρον-
τα ἱκανοῦντες. Ἀρ. τὸ ἐ-
κάνο λῶ ἄρα, ὃ ἐστὶν ὑμῶν
ἡκιστὶ Ἀθλωάων, ὡς εἴη. ἔ-
φανος ἐν τοῖς λόγοις. ἐπὶ πό-
θεν ἄρ' ἐστὶν νομάς, ἢ πολάνης
ἄνθρωπος, ἐφ' ἡμάξης βεβίω-
κός, ἄπο τε ἀπὸ λῶ ἀμεί-
βων, πόλις δ' ὅτι οἰκίτης πῶς
ποτε, οὐτε ἀποστῆ, ἢ νυῦ ἑώρα-
κός, πρὸς πολίτας διεξίομι,
ἢ διδάσκωμι αὐτόχθονας ἄν-
θρας πόλις τῶν τῶν ἀρχαιοτά-
των, τοσούτοις ἢ δι' ἡρόνους ἐν
ἰνομίᾳ καὶ ἰσχυρότας, ἢ μά-
λις σέ, ὃ Σόλων, ὃ τὸ, ὡς φα-
σιν, ἐξ ἀρχῆς ἢ μάθυμα ἐξέ-
ντο, ἐπιστάθ, ὅπως ἄρ' ἀεί-
τε πόλις οἰκοῦτο, καὶ οἷς τισι
νόμοις ἡρωμῶν ἰνδαμονῶ-
οδῆ.

Itaq^e ob sua in Rép. merita,
ciuitate donetur, ac aeneā il-
li statuam apud reliquos hu-
ius orbis proceres erigite a-
pud Mineruam. Persuasissi-
mum verò habe, ciues Athe-
menses sibi nequaquam des-
decori fore existimatos, &
ab homine peregrino atque
barbaro ea perdiscere, quæ
sunt ex vsu Reip. ANA. Hoc
equidem erat quod ego de
vobis Atheniensibus inau-
dieram, quòd in omnibus fe-
rè sermonibus nasui effeiti
illusores. Unde enim ego ho-
mo agrestis & erro, qui om-
nem ætatem meam in plau-
stris degens contriui, subinde
solum pro solo mutans, quicq^{ue}
nunquam in vlla ciuitate ha-
bitavi, neque vnquam vllam
ni si nunc primùm vidi, de
administranda Rep. verba
facerem, atq; ad eò docerem
homines indigenas hanc vrbem
clarissimã optimis legi-
bus fundatã tãtis tẽporib. incolẽter: cũ primis verò te, ò Solon?
cui hoc, vt phibent statim sub initiũ studio ac cura fuis, nosse
q̃b. procuratiomb. Resp. q̃ optimẽ administraretur, iũ quorum
legũ p̃scripto viẽs quã florentissima atq; felicissima redderet

σαι. πῶς ἀπὸ καὶ ἤδη ἵσως
 μοβέτη πασιον σοι, καὶ ἀντι-
 ρῶ, τί τι μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς
 λέγειν, ὡς βεβαιότερον μά-
 θοιμὲ καὶ ἰδὲ ἦδ', ἡδὴ ἐκρυ-
 γόντων ἤκλιον, ἐν ᾧ οὐα-
 ρεφῆ ἴσως, καὶ καθέφα μοι.
 να ἡδῆα καὶ ἄκουσ', ἐπὶ
 ψυχῆ ἤθις. λέγει ἔν τὸν λό-
 γον ἐξ ἀρχῆς, καθότι τὸς νέους
 πρᾶτα βούλεις, ἐν παλαιῶν ἀν-
 θύς ὁμοιωτέ, καὶ ὅπως ἡμῖν
 αἰεὶ ἀνδρῆς ἀρεθῶν σὺν ἐκ
 ἤ πηλοῦ, καὶ τῶν ἀσημει-
 ωτῶν τῶν, καὶ τῶν κόνις, καὶ
 τὰ λιθισήματα σωτηρῆ πῆς
 ἀρετῶν αὐτοῖς· τοῦτο ἦδ' ἀν-
 μωλιση ἐξ ἀρχῆς ἐνθὺς ἐ-
 πόθου ἀνύσας. τὰ δ' ἅμα
 αἰς ὑστρον διδασκῆ με, κατὰ
 ἡκαρὸν ἐκαστον, ἐν ᾧ μέρει ἐ-
 κείνῃ μέρει, ᾧ Σόλων, μίμνη-
 σὸ μοι, παρὰ τῶν ἦσιν, ὅτι
 πῆς ἀνδρῶ βαρβαρον ἐρεῖς.
 λέγω δ', ὡς μὴ περιπλέκεις,
 μὴ δὲ ἀρμυκῶν τὸς λόγους.

Ne des

tur. Veruntamen & in hoc
 tibi ut legumlatore mos ge-
 rendus est. Itaque tibi cons-
 tradicam si qua mihi pa-
 rum scite aut recte propo-
 nere videberis, tantum
 in hoc, ut cuncta perpi-
 scam certius. Et vide ut
 iam euitato sole simus in
 umbra, neque desunt sedes
 percommoda & amena in
 hoc frigido lapide. Dic i-
 gitur orationem exorsus ab
 initio, quam ob rem sta-
 tim à pueris iuvenes exer-
 ceatis laboribus. ^f Tum
 quemadmodum vobis viri
 optimi ex cæno illo & eius-
 modi euadant exercitatio-
 nibus. Insuper quid ad vir-
 tutem consequendâ illis præ-
 stet adminiculi puluis, &
 istæ in cæno volutationes.
 hoc enim vel omniû cupien-
 tissimè statim sub initium
 audire desiderabam. Reli-
 qua verò in posteram me do-
 cebis, singula suo tempore.

Hoc autem inter dicendum fac,
 Solon, cogites, ad virum
 barbarum te verba facturum. Dico autem ne de industria
 orationem neciendo, obscures, neque impendiò prodicas.

Per eos

Ἀνοδὸν, ἐγγύμονον ἑν
 ταῦτα, ὧς δόλων. καὶ ἔγω-
 γὲ ἦδη χαλεπὸν οὐ μικρὸν
 οἶδον ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦτο, ὅτι
 παρέρχοντο τὸ νόμον, καὶ
 τὰ ἐν Ἀρείῳ πάσῃ γιγνώ-
 μνα ἰδιώδω με, θαυμά-
 σια ὡς ἀληθῶς, καὶ ἀγα-
 θῶν βουλευτῶν ἔργα, πῶς
 ἀλάθεον οἰόντων τῶν ψῆ-
 φον. ἐπὶ τοῦτο οὐδ' ἦδη λέ-
 γει, καὶ ὁ Ἀρωπαγίτης ἐγὼ
 (τοῦτο γὰρ ἔθου με) κατὰ
 σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσθαι
 μεῖν ἑν. Σόλ. οἰκονομῶν
 βραχέων παρὰ τοῦτο καὶ σε,
 ἀ πρὸ πόλεως καὶ πολιτῶν
 ἡμῶν δοκῶν. πόλιν γὰρ ἡ-
 μῶν οὐ τὰ οἰκονομῆματα
 ἀγορευθῆναι ἔχον, οἶον, τέχνη
 καὶ ἰσθῶν, καὶ νεωτέριους, ἀλ-
 λὰ ταῦτα μὲν, ὡς πρὸ σῶμα
 τὴν ἰσθῶν καὶ ἀκίνητον, ὡς
 παρέρχοντο ἐς ἑποδοχὴν καὶ
 ἀσφάλειαν τῶν πολιτικῶν
 μέγαν, τὸ δὲ πᾶν ἡμῶν,
 ἐν τοῖς πολιτικῶν τιθέντων
 τοῦτο γὰρ ἔχον τοῖς ἀ-
 ναπλη-

ANA. Per benigna sunt
 ista quae dicis, ô Solon. At-
 que ego ob hæc magnam tibi
 habeo gratiam, quod
 hac orationis tuæ digres-
 siuncula etiam ea quæ in
 Areopago fieri consueve-
 runt, mihi humaniter ex-
 posueris, admiranda pro-
 fecerit, ac bonorum senato-
 rum opera, veritatis suf-
 fragantium. Iam igitur de
 illis differe, ac ego Areo-
 pagita (hunc enim me esse
 voluisti) pro more iudi-
 cum vestrorum tibi dicen-
 ti dabo operam. S O.
 Proinde paucis tibi ante
 audiendum est, quam nos
 de ciuitate ac ciuibus opis
 nionem obtineamus. Siqui-
 dem nos ciuitatem non edi-
 ficia illa esse existimamus,
 cuiusmodi sunt muri, delu-
 bra, & alia, sed hæc tan-
 quam corpus quoddam firmum
 esse atq; immobile ad
 receptum & securitatem
 hominum urbem incolen-
 tium. Omnem verò vim
 atque auctoritatem in ciuibus sitam esse arbitramur. hos

ναπαρηγοῦντας καὶ ὁλο-
 τήλουςτας, καὶ ἐπιτελοῦ-
 ντας ἕκαστα καὶ φυλάσσοντας,
 οἷόν τι ἐν ἡμῶν ἐκείσῃ δέμῳ
 ἢ ψυχῇ. Ὡς δὲ διὰ τὴν ἡλικίαν
 τῶν αὐτῶν, ἰαμενοδομίας
 θα μὲν ὡς ὄρεα, καὶ ὧς σώ-
 ματι τῆς πόλεως, κατα-
 κοσμοῦντες αὐτὸ, ὡς κωλυ-
 λισον ἡμῶν ἄν, ἐνδοξὸν τε
 οἰκοδομήμασι κατασκευά-
 μισον, καὶ τὰς ἐκδοχὰς τῶν
 ταῦτα ὀφειδοῦσιν, ἐς τὸ ἀσφα-
 λιστῶν περιεπαράμεινον.
 μάστιγι δὲ καὶ ἐξέσταντι τῶν
 ὧς περὶ ἡμῶν, ὅπως οἱ πο-
 λιταὶ ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυ-
 χὰς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώμα-
 τα γίγνουσι. Ὡς δὲ ὧς
 οὐδὲν ὄρεα τὴν αὐτῶν κα-
 λῶς χεῖσθαι, ἐν ἀρκύῃ
 συμπολιτευομένων, καὶ ἐν
 πολέμου σάφει τῶν πόλεων,
 καὶ ἐνδοξῶν καὶ ἐνδο-
 μων ὁλοτελέων. τῶν μὲν
 δὲ πρώτων ἀνατροφῶν αὐ-
 τῶν, μνησθῶν καὶ ἰστῶσιν,
 καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέποντες,
 ἵππο παιδείας ἐκδοχῶν ὡς
 γὰρ τὴν καὶ πρῶτον αὐτῶν.
 ἰσασθῶν

enim esse qui cuncta im-
 plent, singula ordinant,
 omnia perficiunt atque cu-
 stodiunt, quali in nobis
 singulis gubernandis offi-
 cio anima fungitur. Hoc
 ergo intelligentes, sanè se-
 dulam curam habemus ci-
 vitatis corpus non negli-
 gendi, exornantes illud, ut
 quammaximè nitescat, cum
 inuis visendis aedificijs ad-
 ornatum, tum externè mu-
 nitis & firmissimis propu-
 gnaculis circumscriptum.

¶ Cum primis verò omnem
 curam impendimus ut ciues
 & mente boni, & corpo-
 re efficiantur validi. Ta-
 les enim ipsi sibi prodesse
 in pace possunt, vnde Rem-
 pub. administrantes, neque
 non in bello civitatis libera-
 tatem atque salutem serua-
 re atque propugnare. ° Pri-
 mam itaque illorum edu-
 cationem matribus atq; nu-
 tricibus & pedagogis for-
 mandam permittimus, ut
 disciplinis liberalibus cof-
 dem imbuant atque educent.

Cæterum

ἑπαδῶν δὲ σωροὶ ἤδη γί-
 γνόνται τῶν λιπῶς ἐχόντων
 καὶ ἀδωῶς καὶ ἐρύθημα καὶ
 φόβος, καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀ-
 εἰδῶν ἀναφύεται αὐτοῖς, καὶ
 αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα ἀξιο-
 χρεῖα δοκῶν πρὸς τὰς πόνοους,
 παγιώτερα γιγνώσκοντα, καὶ
 πρὸς τὸ ἰσχυρότερον σωσιᾶ-
 μβα, πλιικαῦτα ἤδη παρα-
 λαδόντων αὐτοῦς, διδάσκο-
 μβν, ἄλλα μὲν τῆς ψυχῆς μα-
 θήματα καὶ γυμνάσια πε-
 τιχθέντων, ἄλλως δὲ πρὸς τὰς
 πόνοους καὶ τὰ σώματα ἐπι-
 λούτων. οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν
 εἶδοξιν τὴν μόρον φιλῶν, ὡς ἐφν
 ἴκασθαι, ἢ τοὶ λιπαρὰ τὸ σῶμα,
 ἢ λιπαρὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ
 καὶ σωδωσικῶς καὶ μαθημά-
 των ἢ αὐτὸς διδάμεθα, ἀφ'
 ἄρτά τε ἀφυσῶς διακρίμεθα,
 βίατι παραποδὸν γιγνόντων
 ἂν, ἢ τὰ φανῶς ἔχοντα με-
 τακομοῖο πρὸς τὸ βέλτιον.
 καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν πα-
 τὰ τῶν γεωργῶν, οἱ τὰ φυτὰ
 μὲν μὲν πρόσγασα καὶ νύ-
 πιά δὲ, σκεπνοσι, καὶ σκε-
 εφράσι=

qui quamdiu plantæ adhuc sunt humiles & teneræ, eas conte-

Ceterum ubi iam honesta-
 tem per ætatem sapere cœ-
 perint, ac vñ cum illis ve-
 recundia & pudor & me-
 tus, neque non rerum præ-
 stantissimorum concupiscen-
 tia enata fuerit, ipsaq; cor-
 pora laboris patientia visa
 sunt, membrorum robore
 solidiora facta, ac iustis vi-
 ribus consistentia: tunc iam
 illos assumptos docemus, ac
 ilij quidem animi discipli-
 nis propositis, aliter etiam
 erga labores perferendos
 ipforum corpora assuesci-
 entes. Neque enim satis ef-
 se existimamus tantum nas-
 tos esse, ut quisque natus est,
 quantum ad corpus & as-
 nimum excolendum atti-
 net: sed præceptionibus es-
 tiam & disciplinis ad eos
 recte instituendos nobis opus
 est. Hac enim sedulitate
 & iuuenum industria ali-
 tur atque augetur, animi
 verò & corporis vitia emen-
 dantur. P Huius rei exem-
 plum ab agricolis sumimus,

εὐπράσσοισιν, ὡς μὴ βλάσ
 πτοῦντο ὑπὸ τῶν πονηρῶν
 τῶν: ἐπαδὲν δὲ ἡδύ παρῆ-
 νηται τὸ ἔργον, πλινκῶτα
 πειριμνοῦσι τε τὰ πειρι-
 τὰ, καὶ παραδιδόντες αὐτὰ
 τοῖς ἀνεμοῖς δονῶν καὶ ὄψα-
 σάντων, λαοποιήτρια ἔξερ-
 γάζονται, πλὴν μὴ βίβαν φυ-
 λῶν μουσικῆ τὸ πρῶτον καὶ
 ἀειθυστικῆ ἀναρρητικῶν,
 καὶ γράμματ᾽ ἀγράφου,
 καὶ λόγους αὐτὰ ἐπιπέλασθαι
 ἀιδάσθω. πειθοῖσι δὲ
 ἡδύ, ἑσπῶν ἀνδρῶν γνώμας,
 καὶ ἔργα παλαιὰ, καὶ νό-
 τους ὑπερλίτους ἐν μύθοις
 κατὰ σοφισμῶν, ὡς μὲν-
 λογ μνημονοῦσιν, ἔαψθε
 μὴ αὐτοῖς. οἱ δὲ καὶ ἀκούον-
 τὸν ἀειτίας τινὰς, καὶ πρᾶ-
 ξας ἀειδίτους, ὀπίσθια
 κατὰ μνησθῶν, καὶ πρὸς μίμν-
 σιν ἐπιπέλασθαι, ὡς καὶ αὐ-
 τοῖς ἀλοῦντο, καὶ θαυμα-
 σίως ὑπὸ τῶν ὑπεροχῶν, οἷα
 πομπὰ Ἡσιόδου τε ἡμῶν καὶ

Οὐρα

gunt atq; fulciunt, ne venti
 violentia accepto detrimen-
 to perfringantur. ubi verò
 iam iustum robur college-
 rint, tunc inuiles & super-
 fluos ramos amputant, easq;
 ventorum arbitrio mouendas
 atq; agitandas permitten-
 tes, fructuosiores efficiunt.
 Itaque & mentem iuuenum
 primùm Musica atque A-
 rithmetica excolimus, ac
 literarum formas pingere,
 easdemq; excellenter pro-
 nunciare docemus. Deim-
 de atatis progressu adul-
 tioribus sapientum viro-
 rum sententias, res olim for-
 titer gestas à maioribus,
 tum orationes quoque vi-
 les versibus exornatas, quò
 tenaciùs atque fideliùs me-
 moria teneant, illorum au-
 ribus frequenter occinimus.
 Illi autem auditis fortium
 virorum virtutibus, & re-
 bus memorabilibus, pau-
 latim ista desiderare occi-
 piunt, ac demum ad imitationem accenduntur, ut & ipsi
 celebrentur, & in cælum ferantur à natu iunioribus
 post futuris: cuiusmodi multa nobis ab Hesiodo atque

Homero.

Ὀμηρ^ο ποιήσαν. ἐπὶ δ' ἄρ' ἔ
 πηλοῖσ' αἰσῶσι πρὸς τῶν πολι-
 τῶν, ἢ δὲν αὐτὸς ἦδ' ἢ μὴ
 χρεῖται τὰ κοινὰ, καὶ τοῖ-
 ξω τ' ἀγῶνος ἴσως ταῦτα. ὃ γὰρ
 ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτ' ἀσκεῖν,
 εἰς ἀρχῆς προῦκτεσσι ἀπέμ, ἀπ-
 λὰ δὲ διότι τοῖς τοῖς τοῖς νόμοις
 καὶ ἀγαθὰ ἐν αὐτὸς ἀξιῶν,
 ὡς αὐτὸς ἐμαυτῶ σιωπῶν προ-
 εἶπω, ὃ πειριμένως τ' ἕρκεα,
 εἰ δ' ἔ ἀρωπαζίτω σέ, ὃ ἔπ'
 ἀδ' ὅς, οἱ μοι, ἀνέχῃ ληρῶντα
 ἦδ' ἢ ὡσαῦτα, εἰξω τ' πρᾶγμασ
 τ^ο. Ἀνάχ. ἀπέ μοι, ὃ Σόλων,
 πρὸς δ' εἰ, τὸς τὰ ἀναγκαιό-
 τατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρεῶ
 πάθω, ἀπὸ δ' ἀρσιωπῶντας.
 ἰδὲν τῷ βέλῃ πρόσιμον ἐπι-
 νερόνται; Σὸ τί ἔτο ἦρα μὴ;
 ἰδ' ἔπω γὰρ δὲ δῶρον. Ἀνά ὅτι
 τὰ καὶ ἴσῃ, καὶ ἐμοὶ ἀκούσαι
 ἴδ' ἴσῃ παρ' ἐς, τὰ πρὸ τῆς ψυ-
 χῆς, τὰ ἦσαν ἀναγκαιὰ λέε-
 γαν Διανοῆ, γυνάσια, καὶ
 εἰσπονοῦσας τῶν σωματῶν.

Σὸ, μὴ

nondum enim intelligo. ANA. Quoniam rebus om-
 nium pulcherrimis, & mihi auditu iucundissimis prae-
 ruitis, nempe quibus exornatur animus exercitia non per-
 inde necessaria, & labores corporum percensere cogitas.

SOL.

Homero luculentissime per-
 scripta sunt. Porro autē ubi
 ad Reipub. procurationē se-
 iam cōtulerint, illisq; publi-
 ca officia obeūda sunt. & Sed
 haec forte esse à praesenti insti-
 tuto discrepant. neque enim
 quibus rationibus illorum
 mentē excolere soleamus, sub
 initium dicere decretū erat.
 sed quam ob rem hisce labo-
 ribus eisdem exercere dignū
 arbitramur, explicare fuit
 in animo. Itaque mihi ipsi si-
 lentium iniungo, non ex-
 pectato praecone neque te
 Areopagita, qui, ut ego sus-
 spicor, ductus reuerentia
 tanta extra causam nigan-
 tem me perulisti. ANA.
 Die mihi, Solon, cuius
 rei gratia Senatui visum
 est, nulla poena afficien-
 dos esse res maximē neces-
 sarias non dicentes, sed si-
 lentio praetereuntes? SOL.
 Cur hoc ex me quasisti?

Σὺ, μνηστὴρ ἴσ' ὃ γινώσκεις, ἔ
 ἀπ' ἀρχῆς προῖξ' ἔβουλον, καὶ ἀ-
 ποπαναῶν ἢ βόλομαι ἢ νόρον,
 μίσησ' ἰατροτάξιν καὶ μηθ' ἄλλω
 ἱατρῶν. πάλιν ἀπὸ τῆς ταύ-
 τα ἐρῶ δὴ βραχέων, ὡς οἴομαι
 τὴν δὴ ἀκεῖθεν τῆς περὶ αὐ-
 τῶν διασκευῆτος, ἐτέρω δὲ ἔτι
 λόγῳ. εὐδοκίμων δὲ τὰς γυναι-
 κῶν αὐτῶν, νόμους τε τὸς λοιπὸς
 ἰατρίστωντες, οἱ ἄλλοις
 αὐτοῖς πρόπαντα ἀναγνώ-
 σασθαι, μεγάλοις γράμμασιν
 ἅμα ἀναγγραμμοί, ἰε-
 ροὶ δὲ αὐτῶν, καὶ καὶ ποιῆσαι, καὶ ὅτι
 ἀπὸ τῶν, ἐν ἀγαθῶν ἀνθρώπων
 συννοίας, παρ' ὧν λέγεται τὰ
 θεῶν ἐκμανθάνουσι, καὶ πρῶ-
 ταν τὰ δίκαια, καὶ ἐκ τῶν ἴσων
 ἀπὸ τοῖς συμπολιταῖσιν καὶ
 καὶ ἐπίδομα τῶν ἀσχετῶν,
 βίωσιν δὲ μηδὲν ποιῆσαι. οἱ
 δὲ ἄνθρωποι οὗτοι, σοφιστῶν καὶ
 φιλόσοφοι πρὸς ἑμῶν ὀνομα-
 ζονται. καὶ μὴ τοῖς καὶ ἐς
 τὸ

turpem peruersè appetere, sed rerum honestarum tan-
 gi desiderio: nihil autem alteri per iniuriam facere. Illi
 autem de quibus dixi sapientibus. * Sophistæ atque Phi-
 losophi apud nos appellantur. Præterea ipsos quoque in
 theatrum

SOL. Memor sum eorum, &
 generose, quæ initio præfa-
 tus sum, ac orationè temerè
 ab instituto aberrari nolui,
 ne citra ordinem effluendo,
 tuam confunderet memoriâ.

Veruntamen hæc quàm
 potero paucissimis perstrin-
 gam: si quidem harum re-
 rum accuratior disputatio
 propriam orationem vide-
 tur requirere. Proinde illo-
 rum mentes saluberrimis o-
 piniombus imbuiamus atque
 formamus, communes le-
 ges exactè perdocentes, quæ
 in publico magnis descri-
 ptæ literis, omnibus legen-
 da proponuntur, quæ fugien-
 da, quæque facienda sunt
 imperantes. Tum quòd in-
 tegerrimorum virorum con-
 victu vitandum sit, apud
 quos ea quæ decent perdi-
 scunt: tum iusta facere,
 tum ex æquo inter se versa-
 ri in Rep. neque ullam rem

τὸ διατρον σωάζοντο αὐ-
 τοὺς, δημοσίᾳ παιδαγωγίᾳ
 ὑπὸ κομφοδίας καὶ τραγω-
 δίας, ἀριτάς τε ἀνδρῶν πα-
 λαῶν καὶ λιανίας θεομήτους,
 ὡς τῶν μὲν ἀπρίποινοτο,
 ἐπὶ ἐκείνῳ δὲ σποδοίον, τοῖς
 δὲ γὰρ κομφοδοῖς, καὶ ἀπ-
 σκόπτην, καὶ νοιδωρεῖθαι
 ἐπίκειντο τοὺς ποδίτας, οὗς
 ἄν ἀσχετὰ, καὶ ἀνάξια τῆς
 πόλεως ἐπιτηδύοντας αἰ-
 δωνται, αὐτῶν τε ἐκείνων
 χάειρ ἀμείνους ἢ οὕτω γί-
 γνουται ὀναδιζόμενοι, καὶ
 τῶν ποδιῶν ὡς φρυγιοῦ
 τῶν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἐλεγ-
 χον, Ἀνάχ. ἔιδον, ὦ δόλων,
 οὗς φῆς τοὺς τραγωδοὺς καὶ
 κομφοδοὺς, εἰ γὰρ ἐκείνοι ἴ-
 σιν. ἰποδύματα μὲν βαρέα
 καὶ ὑψηλὰ ἰποδιδεμένοι,
 χρυσῆς δὲ ταυίας τῶν ἰσθί-
 τα ποποικιμένοι, ἰράς
 ἢ ἐπικεῖμενοι παγέλοια,
 ἐξηγνόντα, παμμιγέθον
 αὐτοὶ δὲ ὑλοθῶν μεγάλας
 τι κικράσσον, καὶ διέβα-
 νον, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀσφα-
 λῶς

iferabantur, incedebantque nescio quomodo securè ta-
 libus

theatrum collectim perdu-
 ctos erudimus, in publico
 comædiarum ac tragædias
 rum scenicis actionibus pri-
 scorum virorum virtutes
 atque vitia spectantes, et
 ab his averti, ferventi stu-
 dio ad illas complectendas
 contendant. Liberam quo-
 que praus civis dicitur in-
 cessandi atque inuadendi fa-
 cultatem poetis Comicis per-
 mitimus, quoscumque tur-
 pia atque flagitiosa & Reip
 publicæ dignitate indigna
 exercentes intellexerint. Hos
 rum enim opera male au-
 dientes, meliores evadunt,
 ut posthac vulgi repres-
 hensionem ob paria faci-
 nora effugiant. ANA. NO-
 ui quos dicas, ὦ Solon: Tra-
 gicos, & Comicos, si illi
 sunt lais & altis subnixi
 calceamentis, aureis au-
 tem tenijs per vestem va-
 riegati, larvis verò induti
 planè ridiculis, & ma-
 gnùm hiantibus. Verùm ipsi
 intus intenso clamore vo-

πῶς ἐρ τοῖς ἰσοδύμασι. Διο-
 εῦσα δ' οἶμα, τότε ἡ πόλις ἐ-
 ἔρατ' ἔρ, οἱ δὲ λαοφθοῖ βρα-
 χύτεροι ἢ ἐκείνων, ἢ περὶ ἢ
 ἀνθρωπινώτεροι, καὶ ἕλλορ ἐ-
 βόων· ἐρὰν δ' ἔπολὸν γελιοῖτε-
 ρα, ἢ τὸ θεῖον γῆρ ἀπαρ ἐ-
 γέλη ἐπ' αὐτοῖς. ἐκείνων δ' ἔτων
 ὑψηλῶρ συνθρωποὶ ἀπαντῶ
 ἤκκορ, οἱ κ' ἐροῦσ' αἶμα, αὐ-
 πὲρ, π' ἐδ' αὐτὴν αὐτὰς ἐπισυ-
 ρομύρος. Σὸ ἐκ ἐκείνων, δ' ἔρα-
 θεῖ, ὡκ' ἔρορ, ἀμὰ ποιητὴς ἰε-
 σως ἀρχαῖα, τινὰ συμφορὰν
 ἐπὶ δ' ἐκείνων τοῖς θεαταῖς, καὶ
 ῥήσας οἱ κ' ἐρ ἐπ' ἀρὰ δ' αὐτὴ
 τὸ θεῖον, ὑπ' ὧρ ἐς δ' ἀρὰ
 λατ' ἔρωτ' οἱ ἀκούρ. ἀ-
 κός δ' ἐ, οἱ καὶ αὐλοῦτας ἐ-
 ραῖναι τινὰς τότε, καὶ ἀμὸς
 σὺ ἀδουτας, ἐρ λυλὸσ σὺρ-
 σῶτας, δ' ἐλ' αὐτὰ, δ' ἀνάχαρσι,
 ἀχέα ἔματα καὶ αὐλῶμα.
 τῶ τοῖς δ' ἔρ ἀπασι, καὶ τοῖς
 τοῖς παρὰ θεῖ, ὁ μὲρ τὰς ψυ-
 χὰς, ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

τὰ δ'
 cinas te vidisse, tum alios canentes in medio theatri
 constitutos. Iam neque hanc canendi rationem ἢ ὄψιν
 tibiarum inutilem esse censemus, verum ijs omnibus at-
 que eiusmodi mentem acuentes, meliores nobis reddimus.

Ceterum

libus indui calcamentis.
 Et nisi fallor, tunc ciuitas
 celebrabat Dionysia. Fors
 rō Comici ceteris erant hu-
 miliores & pedestres, lar-
 uas tamen habebant mula-
 tō etiam magis ridiculas,
 quos vniuersum theatrum
 risu prosequabatur. Sede-
 nim alios aliores nemo
 non tristi atque contra-
 eta fronte audiebat: eo-
 rumquē, ut opinor, omnes
 commiserabantur, tantas
 pedicas pertrahentium. So.
 Non illorum, ô bone, mi-
 feri sunt, sed pœta fore-
 tasse priscam aliquam &
 miserandam calamitatem in
 scenam adduxit visendam
 spectatoribus, orationesquē
 miserationis plenas audien-
 te theatro tragica actione
 habuit, quibus in luctum
 atque lachrymas audito-
 res periracti sunt. Ve-

rissimile autem est & tibi-
 arum

τὰ δὲ τὰ σώματα, ὅπως μά-
 λις ἰσχύει ἀκούσαι, ὡς δὲ
 καταγυμνάσθηται ἀπὸ δυνά-
 τος αὐτῶν, ὡς ἔφη, οὐκ ἐπι-
 ἀπαλὰ, καὶ τέλειον ἄστυ-
 παῦν ὄντα, πρῶτον μὲν ἐπι-
 ληρῶς ἀξιοῦντες πρὸς τὸν ἀέρα,
 σπιροικροῦντες αὐτὰ τοῖς
 ἄραις ἐκείναις, ὡς μὴτε
 κίλησιν ἀνοχεράναι, μὴτε
 πρὸς ἑρπύσιν ἀπυροῦναι.
 ἔπειτα δὲ χροῖον ἰλαῖον καὶ
 καταμαλάσθησαν, ὡς ὑπο-
 νήτρα γίνονται ἄτοπον
 ἦ, ἢ τὰ μὲν σὺν τῷ βομίσ-
 μῳ ἰσχύει ἰλαῖον μαλασθῆ-
 ναι, ἄστυπα, καὶ
 πρῶτον ἀστυπῶν γίνονται,
 ἀλλὰ γὰρ ἡδὴ ὄντα, τὸ δὲ
 ἐν ἰσχύει μίσητον σώμα,
 μὴ δὲ ἄμενον ἡγοῦμεθα ἰσχύ-
 οῦ ἰλαίου ἐφατεθήσεται.
 τούτων οὖν σπικίλα τὰ γυ-
 μνασία ἰπνοῦσαντες, καὶ δι-
 δασκάλους ἐκείνους ἐπιση-
 σαντες, τὸν μὲν τινα στυ-
 πῶν, τὸν δὲ παγκρατίας
 ἰσχύος διδασκόμεν, ὡς τὸς τε
 πότους λαπτῶν ἰδίζονται,
 καὶ
 certare docemus, ut laboribus tolerandis assuesciant, pa-
 riterq̄

Ceterum corpora, quod
 omnium maxime audire de-
 siderat, ad hunc modum
 exercemus: exiis (ut ini-
 tio dixi) vestimentis, pri-
 mum illa ad aërem assuesca-
 cimus, non amplius tenera
 et imbecilla existentia, om-
 nibus eadem temporibus ac-
 commodantes, ut neque fers-
 uentem Solis aestum gravi-
 ter ferant, neque rursus
 algoris sint impatientia. De-
 inde ea ipsa oleo perungi-
 mus atque emollimus, ut ha-
 biliora firmiter reddantur.
 Siquidem absurdum
 est, si coria oleo emolli-
 ta atque peruncta, ruptio-
 ni minus obnoxia, ac diu-
 tius duratura existimamus,
 quæ iam sunt emortua: cor-
 pus autem adhuc vitæ ani-
 matum, nequaquam me-
 lius fore usu olei opinare-
 mur. Mox varijs excogita-
 tis exercitijs, ac singulo-
 rum magistris consuetis,
 hunc quidem pugillatu, al-
 terum verò ^x panceratio de-
 riterq̄

καὶ ὁμοίᾳ χάριν τοῖς πλη-
 γαῖς, μὴ ἀπρίπουντο δεκ-
 τῶν τραυμάτων, τοῦτο δὲ
 ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτα-
 τα ἐξερράσταν ἐν αὐτοῖς,
 θυμοειδῆς τε παρασκευά-
 ζοις τὸς λινδῶους, καὶ τῶν
 σωματίων ἀφάδην, καὶ πε-
 ςεῖτι ἐρῶδαι καὶ καρτι-
 ροὺς ἄν. ὅσοι δὲ αὐτῶν λά-
 τω σωφρονότου παλαιού-
 ροι, καταπίπτεται τε ἀσφα-
 λῶς μανθάνουσι, καὶ ἀνίπα-
 ροὺς ἰδιμαρῶς, καὶ ὀθισμοῦς
 καὶ περιπλοκῆς καὶ λυγισ-
 μοῦς, καὶ ἀγχιδοῦς δυνάσσει,
 καὶ ἐν ὑψὺ ἀναβάσσει
 τῶν ἀντίπαλον, οὐκ ἀ-
 χεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐμμελετῶν-
 τος, ἀλλὰ ἐν πῶ τὸ πῶ-
 τον καὶ ἀγρῖστον ἀναμφι-
 βόως ἐτάμφοι. ἀνοπαθε-
 σσα γὰρ, καὶ καρτιρῶτι-
 ρα τὰ σῶματα γίνονται
 αὐτοῖς ἁπονοῦψα. ἔτε-
 ρον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν.
 ἔμπεροι γὰρ δὴ ἐν τού-
 του λαθίσανται, ἢ ποτε
 ἀφίκοι.

riterq̄ ictuum declinando-
 rum periti euadant, neque
 metu auerſentur vulnera.
 Cæterum hæc exercitatio
 duas maximas uilitates
 apporiat iuuenibus: nam
 & animofos eos reddit ad
 ſubcunda pericula, cora-
 poribus non parcentes: præ-
 terea & ut proſpera utan-
 tur valetudine, ſintq̄e per
 omnia robuſti, & labo-
 rum patientes. Quotquot
 autem illorum deiecto in
 terram uultu luſtantur, &
 ſecurè procidere, & prom-
 pte exurgere eadem diſcunt
 opera, ut & tenaciter am-
 plecti, & loco mouere: &
 præfocare, & in alium ſu-
 ſtollere poſſint aduerſarium.
 Quæ ſanè non ſunt inu-
 tilia habenda exercitia, ſed
 vnum illud atque adeò ma-
 ximum ſtatim initio ſibi
 præparant: Etenim fir-
 miora ſunt & robuſtiora
 corpora, quæ talibus
 exercentur laboribus. Al-
 terum verò neque ipſum mo-

dicum eſt: ex hoc enim confequuntur peritiam, ſi quan-
 do in

ἄφικοντο εἰς χεῖρα τῶν μα-
 θυμάτων τούτων ἐν ὄπλοις.
 ἄλλοι γὰρ, ὅτι καὶ πολέμιον
 ἀνθρὶ ὁ τοῦτο ὁ συμπλακίς,
 καταρπίψι τι θάλλον ἵπασκ-
 νίσας, καὶ καταπίσῶν ἔσται
 ὡς ῥῶτα ἱξάνισαθαι, πάντα
 ἢ ταῦτα, ἢ Ἀνάχαροι, ἐπ' ἰ-
 κῆνον τὸν ἀγῶνα ποιεῖσιν
 θα, τὸν ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ ἡ-
 γήματα πολὺ ἀμένοσι χέ-
 σαθὰ τοῖς ὄπλοις ἀσκηθεῖσιν,
 ἐπὶ δ' ἂν πρότερον αὐτῶν γυμ-
 νὰ τὰ σώματα καταμαλῶ-
 ξαντες καὶ εὐσπούνσαντες, ἐρ-
 ῶμεν ἴσπρα καὶ ἀκλιμώτερα
 ἱξασάμεθα, καὶ ἕφα καὶ
 ἄτονα, καὶ τὰ αὐτὰ βαρῆα
 τοῖς ἀνταγωνισαῖς. ἰννοῖς ἢ ῥ,
 οἶμα, τὸ μετὰ τοῦτο, οἶος ἂν
 καὶ σὺ ὄπλοις ἔσθαι, τὸς καὶ
 γυμνὸς ἂν φόβον τοῖς ἀπο-
 πρῆσιν ἐμποιήσοντας, ὃ πο-
 λυσαρκίαν ἀργὸν καὶ λω-
 κλὸν ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ἄρξο-
 τητῶν ἐπιδακνυμένους, οἷα
 γυμνῶν σώματα, ἵπὸ σιγῆ
 μιμαρῶσφια, ἡρέμουτα,
 ἰδῶτι

corporis macritudinem pallore deformatam : qualia ferè
 sunt mulierū corpora sub umbra marcescentia, trepidantia,

B b

ac il.

do in necessitate adducti
 fuerint talium disciplina-
 rum in armis. Quippe in
 confesso est, quod ὁ hostem
 talis complexus citius sup-
 plantatum prosternet, ὁ
 prolapsus ipse quamfacilli-
 mè noscet exurgere. Hæc es-
 nim omnia, ὁ Anacharsi, ad
 verum illud certamen, quod
 in armis peragitur, referre so-
 lemus: planèque in eam opi-
 nionem descendimus, ut cer-
 tò putemus longè melioribus
 nos ususvot ita exercitatis
 itis, posteaquàm primum il-
 lorum nuda corpora emol-
 lita atque exercitata ὁ ro-
 bustiora reddidimus, neque
 minùs leuia ὁ habilia, ea-
 demque aduersarijs grauia
 effecerimus. Intelligis enim,
 nisi fallor, cuiusmodi illi ar-
 mati futuri sint, qui nudo
 saltem corpore terrorem ho-
 stibus incutiunt, neque im-
 modicam ostendentes corporu-
 lentiam, ὁ segnem ὁ can-
 didam, aut nimiam quoque

ἰδρωτί τε δούε ποικῶν ῥέου-
 να, καὶ ἀδμαίνουσα ὑπὸ τοῦ
 ἡρώου, καὶ μάστιγι λέω, καὶ ὀκ-
 λιθῶ, ὡς περὶ τοῦ μισθούου
 ὑπὸν ἰπιφύου. οἷς τί ἄν τις
 χεῖρα σοπιφῶσι, καὶ ἰλιονο-
 τὸν ἐκ ἀνεχομῆοις, καὶ ἂν ἄ-
 μα ἰδωίρ, ἀνὸς ταραλλομῆ-
 οἷς, καὶ προκοποθῆσκει, πρὶν
 ἔντος βόλουε ἡρώου, καὶ ἀε-
 χερας ἰδῆν ὅτι πολλοῖς
 οὔτοι ἂν ἡμῶν ἰπέρυθοι, ἰς τὸ
 μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου λι-
 κροσμοῖ, καὶ ἀρδύνατοι, πο-
 λὺν τὸ ἔμφυχον καὶ θεμιτὸν καὶ
 ἀνδρῶδων ἰπιφάουσι, το-
 σαύτης ἐνζῆας ἀεραύουσι,
 ἔτι ῥινοί, καὶ κατσκληρότου,
 ἔτι κρεπυθῆς ἰς βῆρ, ἀλ-
 λὰ ἰς τὸ σύμμετρον πειρα-
 γραμῆνοι, τὸ μὲν ἀχρῶν
 τῶν σαρκῶν καὶ πειρῶν ὅτι
 ἰδρωσί ἰσχυροῦσι, ὃ δὲ ἰ-
 σχυρὸν ἢ τόνον παρῆχρ, ἀμῆ-
 ρῆς ὅσφ ἰσχυρὸν πειρῶν ἀμῆ-
 νορ, ἰρρῶμῆνος φυλάου-
 τῶν ὅπρ ἔφ' ἀνὸ οἱ δικμῶν-
 τῶν

ac illico multo sudore per-
 fluentia, neque non sub gra-
 lea anhelantia, maxime ve-
 rò si quando (ve nunc) sol
 sub meridiem aestu supra mo-
 dum calente feruerit. Cui
 enim rei quispiam videretur
 stientibus & puluerem fers-
 re nequeuntibus, quique salu-
 tem viso sanguine statim ex-
 animantur, ac ante moriun-
 tur, quam intra teli iactum
 atque ad manus eum hosti-
 bus ventum fuerit? Sede-
 nim nostri iuuenes partim
 rubore, partim nigredine
 temperanter sub sole colo-
 rati, vultu planè masculo,
 mulum vigoris atque calo-
 ris & virilitatis prae se fe-
 rentes, neque nimium sunt obe-
 si, neque rursus nimium tenues
 & aridi, neque nimio ponde-
 re praegraves, praegrandes,
 verum iusto corporis mo-
 do formati, cum inuilem-
 tum superfluum carni-
 um molem & abundantiam su-
 dore absument: illud aus-
 tem quod robur praestat & vigorem, & ad
 misionem conferant. Quod enim ij, qui ventilando pur-
 gant

ἔστω τὸν πυρρὸν, τοῦτο ὑμῶν ἢ
 τὰ γυμνάσια ἐργάζονται ἐν
 τοῖς σώμασι, τὴν μὲν ἀγυλῶν,
 καὶ τοὺς ἀδύρακτο ἀφροσύνας,
 καθαρόν δὲ τὸ καρπὸν διὰ
 κενωσῶτα, καὶ προσοροφον-
 τα, καὶ δὲ τοῦτο ὑγιάνειν
 τὴν ἀνάγκη, καὶ ἐπὶ μῆκιστον
 διαρκῆν ἐν τοῖς καμάτοις,
 ὅψις τὴν ἀνιδίαν ὁ τοιοῦτος
 ἀρξάτο, καὶ ὀλιγάκις ἀν-
 ὀφρῶν φανείν, ὡσπερ ἀνεί-
 πύρ τις φέρον, ἅμα ἰμβά-
 νοι ἐς πυρρὸν αὐτὸν, ἢ ἐς τὴν
 καθάμωλον αὐτοῦ, καὶ ἐς τὴν
 ἀγυλῶν (αὐθις γὰρ ἐπὶ τὸν
 ἀμυλῶντα ἰσάναμι) θάτε-
 ρον ἀνείμασι, παραπολὺ ἢ κα-
 δάμω ἀναφύξειν, ὁ δὲ πυρρὸς
 καὶ ὀλίγον ἔτι φροδοῦς με-
 γάλυς ἀνισταμένους, ὅτι ἐπὶ
 μᾶλλον ὀφρῶν, ἀπὸ κατὰμι-
 κρὸν ἐπὶ τὸ φρόν, καὶ ἰό-
 νο ὑπὲρ ἢ καὶ αὐτὸς ἄν κατ-
 τανεύειν, οὐ τοῖνον ὁδὸν
 ἔστω δὲ καμάτος, ἐς τοῖς-
 το σώμα ἰμπερῶντα ῥαδίως
 ἰλιζέται ἄν, ἢ ἐπὶ ἰμπερ-
 πῶσιν ἰμπερῶν. τὰ ἐνδοθεν
 ἢ ἐν παρασκευάσει αὐτῶν.

Et enim ab internis probe præparatū, nec male munitum est.

Bb 2

externa

gant triticum faciunt : illud nobis præstant gymnasia in corporibus, paleas ac spicas inanes flau propellentes, purum autem fructum separantia & accumulantiâ. Quocirca iuvenes nostros firma prosperitate valeitudinis vi, ac quamdiutissime in laboribus perdurare necesse est. Quinetiam talis serò sudare incipit, & raro admodum morbis affectus decumbit : quemadmodum si quis ignem allatum in triticum, eiusque stipulas & paleas inijceret (rursus enim ad ventilantem regredior) dicto citius, ut opinor, conflagrarent stipulæ, at verò triticum modicè, neque flamma admodum magna exurgente, neque uno impetu, sed sensim atque modicè suffumigans, tempore tandem & ipsum incensum absumeretur. Ita neque moribus, neque defatigatio tale corpus corripit, facile æguetur, neque supare potuerit.

καὶ τὰ ἕξω μάλα καρτερῶς
 πείραται πρὸς αὐτὰ, ὡς μὴ
 παύσονται τὸ εἶσω, μὴ δὲ πα-
 ραδέξινται μῦτε ἡλιον αὐ-
 τὸν, μῦτε κρῦθ' ἐπιλύμη τῷ
 σάμαλθ'. πρὸς τι τὸ ἐνδι-
 δουῖ ἐν τοῖς νόμοις, πολλὴ τὸ
 θερμὸν τὸ ἐνδοθῆν' ἐπιρρῆον,
 αὐτὴ ἐν ποτῶν πεπαρισκουα-
 σμῆνον, ἢ ἐς τὴν ἀναγκάων
 χρεῖαν ἀρκείων, ἀπρω-
 ροὶ ὄνθ' ἐπάρθον τῆ ἀκμῆ,
 καὶ ἀκαμάτους ἐπιπῆσον
 παρέχεται τὸ γὰρ προπονήσαι
 ποτῶν, καὶ προκαμῆν, ἢν ἀ-
 θάλωσιρ τὸς ἰσχύθ', ἀπὶ ἐ-
 πιδλοσιρ ἐργάσι, καὶ ἀναρ-
 ριπιφορμῆν πλείων γίνεσθαι.
 καὶ μὲν καὶ δρομικὸς εἶναι ἀ-
 σκῆων αὐτὸς ἐς μῆκος τι διαρ-
 κῆρ ἐθίσουτῶν, καὶ ἐς τὸ ἐν
 βραχέα ἀκύνταλον ἐκινερίσθ-
 τῶν. καὶ ὁ δρομῶθ' ὁ πρὸς τὸ
 περρῶν καὶ ἀντίτυπον, ἀπὸ
 ἐν ψάμμῳ βαθάξ ἐνθα ἔτι
 βραχέως ἀπέρησαι τὴν βάσιον,
 ἔτι

externa quoque valde firmi-
 ter aduersus illa circumspecta
 sunt, quò minus vis morbi
 aut lassitudinis ad interna pe-
 netrare queat, tum neque as-
 stum, neque algorem susci-
 pere aliquo detrimento cor-
 poris. Ad perdurandum au-
 tem in laboribus, multus ca-
 lor intus influens, veluti mul-
 to exercitio antè preparatus,
 atque in vsum necessarium
 repositus, præstat tolerantiam,
 illic membra vi-
 gore irrigans eaque cum plu-
 rimùm nulla lassitudine vin-
 cibilia exhibet. Multorum
 enim ὁ variorum laborum
 præmissa exercitatio, nequa-
 quam vires absumit, sed mul-
 tis incrementis augere solet:
 dumque subinde refouentur,
 fiunt etiam maiores. Præ-
 rerea in curriculo quoque
 iuuenes nostros exercemus,
 ὅτι vi longo alicui spatio eur-
 su transmittendo sufficient,
 assuefacimus: vltq̄ in breui quam
 celerrimi sint, corporis
 leuitate vii quam promptissime
 docemus. Neque verò cursus
 in loco plano aut solido conficitur,
 sed in profunda arena,
 vbi nulla firmitate planta
 figi potest, aut sustentari,
 neque

ἔτι ἐπισηρῖσα ῥάδιον, ἵσσο
 συρμασῖς πρὸς τὸ ἑπείκουρ ἕν
 ποδός. ἀλλὰ καὶ ἑπείκουρ ἑπεί
 τάφορ ἂ ἴσοι, ἢ ἔτι ἄπο ἰμ
 πόδιον, καὶ πρὸς ἕντο ἄπο ἕν
 ται ἡμίρ ἴτι, καὶ μολυβδία
 νας χερροπλῦθεσ ἐν τῶν χι
 ροῖρ ἔχοντο. ἔτα περὶ ἄκου
 τίς βολῆς ἐσ μὴν ὅ ἀμικῶν
 τα. ἔδον δὲ καὶ ἀπό τι ἐν ὧ
 γυμνασίῳ χαλκοῦ, πειρα
 ρίς, ἀσπίδι μικρῶ ἰοιδε, ὀ
 χανον ἐν ἔχον, ἐδὲ τελαμῶ
 νες, καὶ παράθεσ γι αὐτοῦ,
 καμῆς ἐν ὧ μίση, καὶ ἰδὸ
 κει σοι βαρὺ, καὶ δὲ σπηλορ
 ἑπὶ λαότυ ὅ ἰκῆνο τοίνω
 ἄνωτε ἀναρῖσῖσιρ ἐσ ἢ ἀί
 ρα, καὶ ἐσ τὸ πόρροφ, φιλοτι
 μῶμοι ὄσι ἐπὶ μῆκισον ἔξελ
 θοι, καὶ τοῖς ἄποους ἑπεί
 βάλοισ, καὶ ὀ πόν ὅ οὐτ ὅ
 ἄμυς τε αὐτ ἡραῶδ, καὶ τό
 πορ τοῖς ἄπορ ἐν τῆσιρ. ὀ
 πυλὸς δὲ καὶ ἡ λόνις, ἀπὸ ἰ
 χηλοῖτερα ἔξ ἀρχῆς ἔδοξεν,
 ἀνισορ,

omnium aliorum metas excesserit. Quae res & humeros illo
 rum firmiores reddit, & brachia non mediocriter eorrobo
 rat. Ceterum quamobrem & arena & luum illis luctam
 bus substernatur, quae initio perquam ridicula tibi visa sunt,

neque suffulciri promptum
 est, cedentib. subinde ad sin
 gulos passus pedibus. Post
 sam quoque transilire, si ne
 cessitas exigat, docemus, aut
 aliud quoddam impedi
 tum. Qua in re exercentur
 grandia plumbi pondera ha
 bentes in manibus: deinde ha
 sta quoque in longum proje
 cienda decertant. Vidisti ve
 rὸ ὅ alium quendam glos
 bum iacentem in gymnasio
 aeneum atque teretem, in
 parvi scuti figuram forma
 tum, neque lorum, neque bal
 teum habentē. At illum quo
 que periculi faciendi gratiā
 manu sustollebas, iacentem
 in medio, videbaturque tibi
 grauis & propter lauitatem
 comprehensu difficilis. Itaq;
 illum sursum manu exortum
 iaculantur in aërem, in q̄ lon
 gum, contendentes quādam
 ex illis eundem quā lon
 gissimē iactu promouerit, ac

ἔκαστον, ὃ θαυμάσιον, ὅτι ἐ-
 νικᾷ καθόλιωται, πρῶτον
 ἄνθρωπος, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταῖον ἢ
 πλεῖστοις αὐτοῖς γίγνεται, ἀλλ'
 ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πί-
 πτοιεν. ἔπειτα καὶ τὸν ὀλιγοῦ
 ἀνάγκη πλεῖον γίνεσθαι, ἵνα
 φρουρῶν ἐν τῷ πηλῷ, ὃ οὐ
 τῶς ἐγκύβουρον ἔκαστον, ἕκαστον
 καὶ οὕτω ἐς ἰσχυρὸν καὶ τόνο
 οὐκ ὀλίγα σωτηριᾶ, ὅποτα
 ἔως ἐχούσων ἀνέλκων, ἀ-
 ναγκάζονται ἐγκρατῶς ἀντι-
 σταμῆναι, καὶ σωίχην
 σιολοιδάουσι. ἀρετὰ δὲ τι
 ἐν πηλῷ ἰδρυόμενα, μετ' ἰσχύος
 ἐπιπέσει, καὶ φαρμάκων τῶν
 χαρῶν σπουδαίοντα, μὴ μι-
 κρόν ἔναι νόμισε. καὶ ταῦτα
 πάλιν ὡσπερ ἐφ' ἑμπεδοκλήν,
 ἐς τὸς πολέμους καὶ χεῖρονα, ἢ
 σίκοι φίλον τραυρῶτα, βραδύως
 ἀράμωρον ἀνέξου καὶ, ἢ καὶ
 πολεμίου σωαπάσαι ἢ
 φεμ, μετέωρον ἰομίσουσα, καὶ
 ἐστὶν ὅτι καθόλιον ἀσπίδων,

genibus, si aut amicus vulnere saucius sine negotio subla-
 tus ex acie efferendus esset, aut hostis comprehensus subli-
 mis rapiendus. Eam ob rem penè immodicè eos exercemus
 difficiè

nunc audi, ὃ admirande. Pri-
 mum quidem, ne in duro ca-
 sus illis contingat, ed in loa-
 co molliore cura periculum
 prostrati corruant. Deinde
 multa lubrica effugia acci-
 dere in caeno sudanibus ne-
 cesse est, quam rem in an-
 guillis conferebas, sed quæ
 non sunt inuilia habenda,
 aut ridicula. Nam & hæc
 plurimum ad robur & mem-
 brorum firmitatem consoli-
 dandam conferunt, quan-
 do ad hunc modum luctan-
 do alter alterum fortiter
 apprehendere coguntur, eas
 meti crebro elebantur è ma-
 nibus. Teneve etiam perun-
 elum oleo, & sudore pen-
 fluentem, excidere conan-
 tem, & è manibus effluere
 laborantem, ne tibi res vi-
 deatur esse modica, aut nul-
 lius momenti. Et hæc om-
 nia, vi à me anti prædictum
 est, in bello quoque non pa-
 rum præstant utilitatis exer-

τὰ χαλιπώτερα προτιθέν-
 τω, ὡς τὰ μικρότερα μα-
 κροῦ ἀκολούθητον φέροιεν.
 τὴν μὲν λιλιόνην, τὸν ἄλλο-
 τιστον ἰσχυρῶς οἰόμεθα εἶναι,
 ὅς μὴ διοτιθάνοιεν συμ-
 παλικόωνοι. ἰπαθῶν γὰρ ἐν
 τῷ πικρῷ ἀσκηθῶσι σιλικῶν
 τὸ δὲ διδιδάσκον ἐπὶ γλι-
 σχότητι, ἰθίοντα καὶ ἰκ-
 φάσην αὐτοὶ λιφθῶσιν ἐν
 τῶν χερῶν· καὶ ταῦτα, ἐν
 ἀφύπνῳ ἰχόωνοι· καὶ μὲν
 καὶ τὸν ἰθῶτα σιλικῶν διο-
 κῆ ἢ λιόνις, ἀσθῶν ἰκχό-
 ῶν ἐπιπαλιόνην, καὶ ἐπὶ
 πολὺν σφρακῆν ποιεῖ τὴν δὲ
 ναμιν, καὶ λιλιόνην γίνονται
 μὴ βλάπτουσι ἐπὶ τῶν ἀνέ-
 μαρ, ἀραιότες τότε, καὶ ἀνω-
 ρῶσι, ὅτι σῶμασιν ἐμπλήθου-
 των, ἀπὸς τε καὶ τὸν ῥύπον
 ἀπομῆ, καὶ σιλικῶν ποιεῖ
 τὸν ἀνθρα. καὶ ἔγωγε ἰδέω
 ἔν παρασιστάμῳ πη-
 σίον τῶν τε λακῶν τινα ἰκκί-
 σον, καὶ ἐπὶ σιλικῶν διδιδίχης
 μόνον, καὶ ὅν ἄμ' ἔλε, τῶν ἐν
 τῷ

dem perlibenter unum ex albis illis, cuius conuersatio sem-
 per sub umbra fuit, & quemcunque tu ex his, qui semet

difficilioribus propositis, ut
 hoc facilius minora queant
 perpeti. Rursus arenam pla-
 nē diuersa ratione utilem
 esse censemus, ne, dum com-
 plexibus implicantur, lau-
 bantur. Posteaquā enim
 in cæno multo exercitio di-
 dicerunt compestere aduer-
 sarium, quò minus elaba-
 tur è manibus, propter cor-
 poris lubricam comprehens-
 sionem, etiam ipse compre-
 hensi effugiendi rationem
 multa assuetudine familia-
 rem sibi faciunt, præsertim
 cum tenentur medijs. Quia
 sudorem largiter semet effu-
 ndentem, arena quoque mis-
 hibidetur comprimere, dum
 aspergitur: vitæ vis corporis
 par sit laboribus, efficere e-
 stque venis obstaculo, quò
 minus ledantur corpora, in-
 tenera atque denudata incum-
 bentibus. Alioqui sordees
 quoque corporis arena eluit,
 ac hominem longè canden-
 tiorē reddit. Et ego equi-

ἠδὲν ἐν τῷ γυμνασίῳ μὲν ἀπὸ
 πλῆθος τῶν λόγων, καὶ τὸν πῦρ
 λόγῳ, ἐροῦμεν ἄρ σὲ, ποτιέρα
 ἄρ ὁμοίως ὄξωο γῆρας, οἰδᾶ
 γῆ, ὡς αὐτῶν ἐλοιο ἄρ ἐν πῶ-
 της προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῷ
 ἔργῳ παρὰ θεῶν ἐκατέρωθεν, οὐ
 νεσηκᾶς, καὶ συγκαροῦμεν ὅτι
 εἶνα μάλλον, ἢ θρόνηδον καὶ
 ἐστρέφειν, καὶ λαοὶν εἶν ἄρ
 εἰα, καὶ φυγῆ ἄρ τὰ ἕσσω τῷ αἴ-
 ματι. Ταῦτα δὲ, ὅτι Ἄνα-
 χαροί, ἃ τὸς νέος ἡμεῖς ἀκού-
 ομεν, οἰόμενοι φιλαντας ἡμῶν
 πόλεως, ἀγαθὸς γῆρας, καὶ ἐν
 ἐλευθερία βίωσιν δι' αὐτὸς,
 ἡρατῶν ἢ τῷ δνομῶν εἰ-
 ποίον, φοβεροὶ δὲ τῷ πειοί-
 οίσι δὲν ὄν, ὡς ἀπὸ πᾶσα πῆρ καὶ
 ἡσυχίαν ἡμῶν τὸς ἀείσας
 αὐτῶν. ἐν ἀρλώγῃ αὐτῶν
 λὺ ἀμείνοσιν αὐτοῖς χεῖ-
 ρεθα, περὶ μὲν τῶν αἰ-
 σχῶν φιλοτιμῶν, μὴ δὲ
 καὶ ἀργίας ἐς ὑβερ προνομί-
 ον, ἀλλὰ περὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀπὸ τειδουοί, καὶ ἀσχόλοισ
 ὄσιμ

in Liceo exercent, eligeres,
 huc sifterem, ac cano et pul-
 vere ablutis, te interrogare,
 utrinam potius similis esse
 optares, Satis cerèd comper-
 tum habeo, te primo statim
 aspectu electurum, tamen si
 neutrius vitæ periculum ses-
 ceris, alteri potius esse simi-
 lem, quàm delicijs frangi at-
 que diffluere, ac album esse
 præ sanguinis inopia ad præ-
 cordia confugientis. Hæc
 sunt ferè, ὁ Anacharsi, qui-
 bus inuicem nostram exer-
 cere solemus, existimantes
 eandem hisce gymnasijs opti-
 mā fore custodem Reip. Et
 cuius opera in libertate nos
 victuros speramus, semper de-
 hostibus, quicumq; nos ado-
 riuntur, victoriam reportan-
 tes: terribiles verò finitimis
 existentes, adeò ut illorū plu-
 rimi et potentiam nostram
 pertimescant, ac nobis tribu-
 tum pendere soleant. Porro
 autem in pace longè melior

occupa-

φῶσιρ ἐν αὐτοῖς. καὶ ὅτιρ
 ἔφλω τὸ κοινὸν ἀγαθόν, καὶ
 πῶ ἀκραν πόλιως ἐνδαμο-
 νίαν, τοῦτ' ἐστὶ λήαν, ὁ-
 πόταν ἐς τε ἐπιβίωσιν καὶ ἐς
 πόλιμον τὰ ἀρίστα παρὰ
 σκευασμίνη φαίνουτο ἢ νεό-
 της, περὶ τὰ κάλλιστα ἡ-
 μῖν σπουδάζοντα. Ἀνά-
 χαρ. οὐκοῦν, ὦ Σόλων, λέ-
 ποτε ἡμῖν ἐπίσωρ οἱ πολέ-
 μοι, χρισάμενοι τῷ ἔλαιῳ,
 καὶ κοιτάμενοι, πρότε καὶ
 αὐτοὶ πύξ τὰς χέρας ἐπ' αὐ-
 τοὺς προβιβλημένοι, καὶ κἄ-
 νοὶ ἀγλαδίη ἰπολλήσσουσιν ὄ-
 μάς, καὶ φάουσι, ἀειδιό-
 της μὴ σφισι κηχυνόσι πάσ-
 σῆτε πῶ ψάμμον ἐς τὸ σῶ-
 μα, ἢ περιπηθήσαντες, ὡς
 καὶ ἂ νότον γρήγορ, πει-
 πηξήτε αὐτοῖς τὰ σέλην πο-
 ρὶ πῶ γαστέρα, καὶ διὰ γ-
 λητε, ἰὰ τὸ κρᾶν ὅτ' ἰπο-
 βαλόντες τὸν πῶχον; καὶ
 νῆ Δί, οἱ μὲ τοξάουσι ἀγ-
 λονότι, καὶ ἀκουτιούσιρ, ἡ-
 μῶν δέ, ὡσπερ ἀνδριάντων,
 ἢ καθίξεται τὰ βέλη, κηχρω-
 μένων πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ
 πῶδῃ

occupatis existentibus. Et
 quod commune bonum di-
 xi, summamque ciuitatis
 felicitatem, ea est, quoties
 & ad pacis artes, & belli
 scientiam quamoptimè at-
 que diligentissimè iuuentus
 preparata fuerit, studijs ac
 rebus pulcherrimis seruens
 si sedulitate impendens ope-
 ram. ANA. Proinde,
 Solon, hostibus vobis in-
 gruentibus oleo peruncti, &
 oppleti puluere, in bellum
 progredimini, nempe pu-
 gillatu instructi aduersus ar-
 matos. Et illi videlicet
 pertimescunt vos, ac fu-
 giunt, metuentes ne ipsis
 hiantibus arenam in os spars-
 gatis, aut forè post tergum
 resiliens illorum crura ap-
 prehendatis, eosdemque præ-
 focetis, iniecto circa col-
 lum cubito. Ac per Iouem
 illi petent vos arcubus, & ia-
 culabuntur spiculis: at vos,
 quemadmodum statuas, tea-
 lorum acies non penetra-
 bunt: quippe ad Solis
 feruorem denigratos, ac

πολὺ τὸ αἷμα πραιοσμίς
 νων. οὐ γὰρ κάλαμοι καὶ
 ἀθήρα ὑμῶς ἔσσι, ὡς τάχις
 σα ἰνδιδόνασιν πρὸς τὰς πληγ-
 γάσ· ἀλλὰ ὁψέ ποτε αἶψ, καὶ
 μάλιστα παταγευόμενοι βα-
 θεῖσι τοῖς πρῶμασιν, αἷμα
 ἑλίγρον ἐποδέξυτε τοιαῦτα
 γὰρ φησ, εἰ μὴ πάνυ παρὺς
 κούσα τοῦ παραδείματός.
 ἢ τὰς προσηπίας ἐκείνας τό-
 τε ἀνακήρυθε, τὰς τῶν κω-
 μωδῶν τε καὶ τραγῶδων,
 καὶ ἢν προτεθῆ ὑμῖν ἔξο-
 δός, ἐκείνα τὰ κρᾶνην πει-
 θέσομεν τὰ κελυφῶτα, ὡς φο-
 βερώτεροι ἢντε τοῖς ἰναντι-
 σις, μογρολυθόμενοι αὐτοῖς,
 καὶ ἰπιδόσασιν τὰ ὑψηλὰ ἰ-
 κήκα ἀλλοδαῶν φάροισι τε
 γὰρ, ἢν ἀλεη, κοῦφα, καὶ
 ἢν ἀλάγητε, ἀρνητὰ τοῖς πο-
 λυμοῖς ἔσσι, ὑμῶν οὐτω μω-
 γάλα δειδανόντων ἰπ' αὐ-
 τοῖς. ἀπ' ὅρα, μὴ ταῦτα
 γὰρ ὑμῖν τὰ κομψὰ λῆρ
 ἢ, καὶ πωδὸν ἀλλοῖς, καὶ δια-
 σπιδαι ἀργούσι, καὶ ἑαυτοῖς
 μᾶρ ἰδῆσαι τοῖς νεανίστοις.

εἰ δέ

ὁ inertiū iuuenū ignauique deditōrum exercitiā.

Si verò

multo sanguine abundantes.
 Ne enim vos estis aut spica
 aut stipula, ut quamprimum
 plagis succumbatis, sed ad-
 modum serò, ac vix profun-
 dis confecti vulneribus mo-
 dico sanguine demonstra-
 to. Talia enim sunt quae de-
 xti, nisi exemplum à te addu-
 ctum planè obaudierim: aut
 fortasse Comicorum & Tra-
 gædorum potius armatus
 ram assumetis, & si iussu se-
 natus in aciem vobis excun-
 dum fuerit, galeas illas his-
 antes capiti imponetis, ut
 hoc magis terrori sitis ad-
 uersarijs, laruis ac terricula-
 mentis anilibus eos exani-
 mantes. Præterea calcæos
 quoque peraltos illos pedi-
 bus accommodabitis, qui si
 fugiendum vobis esset, le-
 ues sunt: rursus si alios in-
 sectati fueritis, hostibus e-
 runt ineffugibiles, tanta mo-
 le vobis aduersus illos irruē-
 tibus. At vide potius ne ista
 vestra arguta sedulitas nugæ
 sint, & ludicra puerilia,

ἢ ἂν βέλτερά τις πάντως ἐλάττω-
 ροι καὶ ἐνθαύμονός ἔστω, ἀλλ'
 λωμύμην γυμνασίῳν δέξασθε,
 καὶ ἀσκήσεις ἀθλητικὰς, τῆς
 ἐν ὄπλοις. καὶ ἢ ἕμιπτα δὲ πρὸς
 ἀκρίτους μετὰ παιδῶν, ἀπὸ
 πρὸς τὰς λυσισμύνας ἔστω, με-
 τὰ κινδύων μελετῶσι πλὴν
 ἀριτείας. ὡς ἀφ' ἑσῶν πλὴν νό-
 νη καὶ τὸ ἔλαον, διδάσκοντες
 αὐτὸς τοξίτην καὶ ἀκοντίτην,
 καὶ κῆρα διδόντες τὰ ἀκόν-
 τια, καὶ οἷα διαφέρουσι πρὸς
 ἑαυτοὺς, ἀπ' ἑσῶ λόγχη βα-
 ρύα, μετὰ σφαιροῦ ἐπιπολέ-
 νη, καὶ λίθος χειροπληθῆς, καὶ
 σάγαις, καὶ γέροντες ἐν τῇ αἰ-
 κῆρᾷ, καὶ θάραξ καὶ κράν. ὅ-
 κος ἢ νῦν ἔχετε, θεῶν τινας ὄ-
 μνεία σάξιδά μοι δοκέει,
 οἱ μὲν ποσὶν ἀπὸ δάλατος ἵππο τι-
 ναρ ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπίδον-
 ταν. ἰδὲ γὰρ τοι, ἢν σπασάμε-
 νος τὸ μικρὸν τοῦτο ξίφος
 διομ, τὸ σπασάμενον πλὴν ὄντων, μέ-
 νος ἰσχυρότερον τοῖς νεοῖς ὑμῶν
 ἄσασιν, αὐτὸς οἱ ἄρ' ἔπι μοι τὸ
 γυμ-

Si verò vobis in animo est
 prorsus esse liberis, & per
 omnia felicibus, alijs vobis
 opus erit gymnasijs, & ve-
 ro in armis exercitio: neque
 cum aliquo alternis certas
 mimbus iuvenes vobis coma-
 ponendi sunt, sed aduersus
 hostes depugnandum erit
 certo cum periculo virtutem
 exercentibus. Quapropter
 relictijs puluere atque oleo,
 docete illos arcu contendere,
 & hasta uti: neque il-
 lis leuia dabitjs iacula, quæ
 venti flatu feruntur, sed sic
 hasta grauis, quæ cum tur-
 bine atque sibilo extorquea-
 tur: præterea lapis prægran-
 dis, & gladius, & scutum
 sinistrae infertum, & thora-
 x, & galea. Nam sicut
 in præsens instructi estis, deũ
 cuiuspiam benignitate mihi
 seruati esse videmini, quo
 minus nondũ perijissetis à per-
 paucis saltem leuis armaturæ
 militibus irruentibus. Ecce
 enim, si stricto saltè gladio,
 quo succinctus sum, solus iniuuenes vestros, omnes irruerem,
 & cunctum vnà cum clamore gymnasium haud dubiè caperem,
 illis

γυμνάσιον, φηλότων ἐκεί-
 νων, καὶ οὐδ' ἔπος ἀντιθέλειαν
 ἔσιδ' ἔρα τοι μῶντ' ὄ. ἀλ-
 λὰ περὶ τοὺς ἀνδριάντας ἀρ-
 περιεάμυνσι, καὶ περὶ τοὺς
 κίονας καὶ ἀκρυνάλομνοι, γέ-
 λασα ἀρ μοι παρ' ἄσχοις δια-
 πρόουσις οἱ ποιοί, καὶ πρέ-
 μοντις. καὶ τότ' ἀρ ἰδοίς ἐκ
 ἐπιερυθρῶντας αὐτὸς τὰ σά-
 μασα, οἷοι νῦν ἄσιμ, ἀτὰ ὄσ
 ἔχοι ἀπαύσις αὐτίνα γυφούτ'
 ἀρ, ἐπὶ τοῦ δίκου μίλαβα-
 φρῆσι, οὐτως ἡμᾶς ἢ ἀρλύγ
 ἐστ' ἔθανε, βαθῆα οὐσα, ὡς
 μὴ ἀρ ἐαδίως ἀνασχέθι λό-
 φον ἔνα κρᾶνος ποικίσις ἰ-
 θόντας. Σὸ οὐ ταῦτα ἔφα-
 σασ, ὃ Ἀνάχασι, Θρακῶν
 τί ὄσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡ-
 μᾶς ἐσράτθουσα, καὶ αἱ γυμ-
 νῆσις ἡμῶν, αἱ μετὰ Ἰππολύ-
 τῆσις ἐλάσασα ἐπὶ τῶν πόλεω,
 ὄσθ' ἄσχοι, ὄσοι ἡμῶν ἐν ὄ-
 πλοισι ἐπράθουσα. ἡμῆσι γέ, ὃ
 μακάρσι, ἐκ ἐπαθ' ἡπὶρ ἔστα γυ-
 μνά τὰ σάμασα ἐκποῦσθ' ἔ-
 νειωσ, ἔστα τοῦτο καὶ ἀνοπτα
 ἐξάγομθ' ἐπὶ τὸς κινδύουσι,
 ἀμ'

propterea eos in aciem aduersus pericula producamus :

sed

illis passim diffugientibus,
 ac nullo contra ferrum aspi-
 cere audente : verum post
 statuas aut columnas consi-
 stentes risum mihi exhibe-
 rent, lachrymantes atq; tre-
 pidantes permulti. Tunc ve-
 rò videres illos non amplius
 rubescentes corpore, cuius
 modi nunc sunt in presen-
 tia, sed omnes illicò expal-
 lescentes transcoloratos præ-
 formidime. Aded multa
 pax vox enervatos effemi-
 nauit, ut non facile saltem
 cristam hostilis galeæ conspe-
 ctam sustineretis. SO. At
 nequaquam talia de nobis
 predicauerunt, ὃ Anacharsi,
 Thracæ, quotquot Eumole-
 pum secuti, bello nos lacessi-
 uerunt : neq; vestra^m mulie-
 res, quæ duce Hippolyta ad-
 uersus urbem expeditionem
 insituerant. Neque item
 alij, quotquot in armis ὄ-
 acie vires nostras experti
 sunt. Ceterum nos, ὃ bea-
 te, non hoc consilio nudaiū-
 uenum corpora exercemus,

ἀπ' ἐπαθάρκαθ' αὐτὸς ἀρι-
 στήτων), ἀσκῶνται τὸ μὲν
 ἔτοξον ὅπλοις, καὶ ποδὸν
 ἀμύνον χεῖρασι· ἀρ' αὐτοῖς,
 ἔτοξον ἀμύνοντες. Ἀν. καὶ πῶς τὸ
 ἕκαστον ἐστὶ τὸ γυμνάσιον τὸ ἐν
 ὅπλοις, οὐδ' ἔτι εἰδόμενον ἔτι
 ἐν τῇ πόλει τοῦτο μὲν, ἀπα-
 σαμ αὐτὸν ἐν κύκλῳ περιελ-
 θῶν. Σὺ. ἀπ' αὐτοῖς ἀρ', ὁ Ἀνα-
 χάρσας, ἐπιπλεῖον ἡμῶν σω-
 διαπίψας, καὶ ὅπλα ἐκείνη μά-
 λα πολεῖα, οἷον χεῖρα, ὅπλα
 ἵαμ ἀναγκάσιον ἢ, καὶ λόφος καὶ
 φάλαρα καὶ ἵαπτος, καὶ ἵππεας
 οὐκ ἔδωκεν τὸ τέταρτον τὸ ποδι-
 ῶν, τὸ μὲν τοῖς ὀπλοφοροῦσιν αἰεὶ,
 καὶ ἀκινάκλιον περὶ τὸ ποδῶν, καὶ ἵπ-
 τὸν ἐν ἀρλίῃ οἰόμεθα εἶναι
 καὶ πρόσμολον ἵπτον, ὅστις ἐν αἰ-
 σὶ σιδηροφοροῦν, μηδὲν δέ-
 ον, ἢ ὅπλα ἐξήντητοι εἰς τὸ
 δρυμῶσιον, ὑμῶν δὲ συγγνωστοῖς,
 ἐν ὅπλοις αἰεὶ βιβύλεις. τότε
 δὲ ἐν ἀφράτῳ οἰκῆν, βέ-
 βητοῖς ἐπιβουλήν, καὶ οἱ πό-
 λιμοὶ μάλα ποιοῦσι, καὶ αἰ-
 σεσὶ, ferrum gestet, aut armatus
 procedat in publicum. Vo-
 bis verò non iniurià ignoscendum est, perpetuò in armis vi-
 uentibus. Viuere enim in loco aperto incustodito, faciliè in-
 sidijs obnoxium est, & hostium valde numerosa est copia:

sed ubi in hisce ludicris quã-
 optimi atque exercitatissimi
 euaserint, deinceps & cum
 armis exercentur, quibus lon-
 ge pròpiùs utuntur ad hunc
 modum antè instituti. ANA.
 Et ubinam locorù illud no-
 bis est gymnasium, quod ar-
 morù vsui exercendo destina-
 tum est? Neque enim ego
 vsipiam in vrbe eiusmodi con-
 spexi, cum totum oppidum
 sursum ac deorsum diligèter
 perreptassem. SO. Sed ceritò
 videbis, ò Anacharsi, multum
 nobis tēporis conuersatus, iū
 vnicuiq; permulta esse arma,
 quibus necessitate urgente v-
 timur, & cristas, & phaleras,
 & equos, & equites ferme
 quartam partē ciuiū. Siqui-
 dem semper armatū incede-
 re, neque nò acinace succin-
 ctum esse, superuacaneum in
 pace esse existimamus. Præ-
 terea à multa cautum est, ne
 quis in vrbe, cum nihil neces-
 neque

ἄλλοι, ὅποτε τις ἐπιστᾶς, κοι-
 μήσωμαι κατὰ σπᾶσας ἀπὸ τῆς
 ἀμάξης, φρονέων. ἢ τις πῶς
 ἀλλήλους ἀπιστᾶ, ἀυθαίρετος,
 καὶ μὴ ἐν νόμῳ ξυμπολιτᾶς
 εἶναι, ἀναγκάσει αἰτῶν σίδη-
 ρον ποιεῖν, ὡς πηλοῖον ἢ ἄ-
 μωνούνη, ἢ τις βιάσεται.
 Αἰά, ἄτα, ὦ Σόλων, σιδηρο-
 φορῆν μὲν ἐδράς ἀναγκάσει
 ἔνκα, πικρὰ δὲ μὲν δόκησιν, καὶ
 τῶν ὀπλων φέρονται, ὡς μὴ δὲ
 χάρος ὄντα φέρονται, ἀλλὰ
 φησὶ ἄλλοι ἀρκεθῆναι, ὡς χη-
 σάσης. τὰ δὲ σώματα τῶν
 οὐδράς δαυοῦ ἐπέου, ὅτι,
 κατὰ πονεῖν πείοντες, καὶ ὑπὸ
 τῶν ἰδρώτων καταραλίσσον-
 τες, οὐ ταμιούμενοι πῶς τὸ
 ἀναγκάσει τὰς ἀλλὰς αὐτῶν,
 ἀλλ' ἢ καὶ ἐν πηλοῖ καὶ τῆ
 κούδ' ἐκχέοντες; Σό. Κοίνας,
 ὦ Ἀναχάρσι, τοιοῦτό τι δι-
 νόμας πρὸς ἡμᾶς, ὡς οἶνον
 ἢ ὑδάτι, ἢ ἄλλῳ τῶν ὕδατων ὁμοί-
 κη αὐτῶν ὄσων.

μὴ
 effunditis. SO. Videris, ὦ Anacharsi, talem de robore
 corporeo opinionem obtinere, quasi vino aut aquæ aut aliq̄
 cuius rei humidæ similitudine respondeat. Itaque metuis
 ne quem-

neque illud certum, quo lein-
 pore assiciens qui piam dor-
 mientem è plastro pertra-
 ctum iugulet. Ipsa quoque
 mutua infidelitas, & quòd
 legibus nequaquam coërciti
 manum temp. incolitis, ferrum
 vobis semper facit necessa-
 rium: ut in propinquo sit ad
 propulsandam iniuriam, si
 quis vim alteri inferre ag-
 grediretur. ANA. Aded
 verò, Solon, ferrum gestare
 nulla necessitate adigente su-
 peruacaneum esse censetis,
 ut & armis parcatis, ne in
 manibus frequenter habentes
 corrumpantur, sed repo-
 sita conseruatis, ut necessita-
 te vocante utamini: sed enim
 iuuenum corpora nullo co-
 gente periculo verberantes
 laboribus conficitis. Quin-
 etiam sudore absumentes,
 nulli rei mapnoperere neces-
 sariæ aut conducibili vires
 illorum expromittis, sed in-
 cassum in cæno atque arend

ἢ ἄσπερ ἐξ ἀγέου κεραιού
 λέει διαρρέυσαι ἐν τοῖς πό-
 ροις, καὶ ταῦτα ἡμῶν κερδὸν καὶ ξη-
 ρισμὸν οἰχῆσαι τὸ σῶμα καὶ ἀπι-
 πῶσα, ὑπὸ μηδενὸς ἐνδοθῆν ἀ-
 ναπληρέμενον, τὸ δὲ ἐξ ὕδατος
 ἐκείνου, ἅμ' ὄσφριος ἀνὰ αὐτῷ
 ἐξανθή τοῖς πόροις, τοσῶδ' ἐ-
 μῶσπον ἰπέρβη, καὶ ἂν ὕδρας
 αὐθου, ἢ τινα ἡκκοσας, ὡς ἀν-
 τὶ μίαις κεφαλαῖς ἰμειθείης δ' ὄ-
 κ' ἀπ' αἰ ἀνεφύοντο. ἢ ἢ δὲ ἂν
 γυμνας ὅ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἂν ὅς
 ὅ ἢ, μηδὲ διαρκῆ πῶ ὄλλυ
 ἐκ ὑποβλημένω, τότε ὑπὸ
 τῶν καμιάτων βλάπλοιο ἀν, καὶ
 κατὰ μαρμαίνοιο, οἷόν τι
 ἐν πυρὸς καὶ λύχνου γίνε-
 ται. ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φου-
 ματι, τὸ μίμ πῶ ἀνακαυσθ-
 εῖ ἀν, καὶ μᾶλλον ποίωσας
 ἢ βραχί, παραλύων τῷ
 πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου
 φῶς ἀποσείσας, οὐκ ἔχον ἀ-
 ποκῶσαν τῆς ὄλης πῶ χορη-
 νίαν, ὡς διαρκῆ εἶν πῶς τὸ
 ἀντιπνίον. οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυ-
 ρῆς, οἷμα, τῆς ῥίψης ἀνεφύοντο.
 ἀνάχ. ταῦτι γὰρ, ὁ Σόλων, οὐ
 πάντ

ne quemadmodum ex vase
 Samo, robur elanculum efa-
 fluens in laboribus, deinde
 nobis corpus inane & aridū
 discedendo relinquit, cūm à
 nemine iniur repleatur. At
 qui ad hunc modum res se
 non habet, sed quanto quis
 impensius exhauerit, tantò
 copiosius influit, iuxta Hy-
 dra fabulam, siqua vnquam
 tibi inaudita est, cui pro vno
 capite praeciso, semper alia
 duo renascebantur. Cate-
 rium si ab initio inexercitatus
 corpore fuerit, parumq; firmo,
 neq; satis habuerit sub-
 iectae materiae, tunc illico sa-
 tigatione defessus, detrimen-
 to afficitur, atq; marcescit, ve
 luti in igne ac lychno vsuue-
 nire videmus. Et enim eodem
 flau & ignem potes in cede-
 re, inq; breui maiorem face-
 re, nimirū inflammans spiri-
 tu: ac lychni lumē extingues,
 non habens sufficientem ma-
 terie suppeditationem, qua
 aduerso flauti par esse pos-
 sit. neque enim ab alijs acta
 admo-

πάντων σωίμωνι κληρότα γὰρ,
 ἡ κατ' ἐμὴ ἔρηκας, ἀκελούε
 τιν' ὄφρουτίδ' ὄ, καὶ δια-
 νοίας ὄξυ δειδορκίας δειδορ-
 θα. ἐκείνο δὲ μοι πάντως ἀ-
 πεί, τιν' ἔννεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς
 ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπιασίν, καὶ ἰσο-
 μοι καὶ Πυθοῖ, καὶ τοῖς ἁπλοῖς,
 ὅποτε σομοί, ὡς φῆς, σωίας-
 σιν ὀφύμνοι τοὺς νέους ἀγωνί-
 σομίνες, οὐδὲ ποτε ἐν ὄπλοισι
 ποιεῖσθε πλὴν ἄμικταν, ἀπὸ
 γυμνῶς ἐς τὸ μέσον παραγα-
 γόντες, καὶ ἰσομίνες καὶ ποιο-
 μίνους ἐπιδευνυτε, καὶ νικί-
 σασι μῆλα καὶ κόντινον δίδου-
 τε; ἄξιον γὰρ ἀδύνα τοῦτό
 γα, οὐ τιν' ἔννεκα τῶ ποιεῖ-
 τε. Σὺ ἀγόμεθα γὰρ ὡς Ἀ-
 νάχαροι, πλὴν ἐς τὰ γυμνάσια
 προθυμίας οὐτως ἀν πλείω
 ἰγνυόμεθα ἀν τοῖς, ἢ τοὺς ἀει-
 σάουτας ἐν τέτοις ἰδοίην τι-
 μωμίνες, καὶ ἀνακρυπτόμίνες
 ἐν μήσοις τοῖς Ἐπησίν, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοι, ὡς ἐς τῶς ἀφ' ὁμοίωμοι,
 ἀντίστας τὴν ἐπιμνησίν, ὡς καὶ
 ἀσχύ-

& in medio Græcorum præconis voce magnificè proclama-
 ri. Quapropter etiam tanquam illi exutis vestimentis, opti-
 mi corporis æstimandæ habitudinis curam non negligunt,

admodum intelligo. argutiùs
 enim ista tibi dicta sunt,
 quàm ut ego queam intelli-
 gentia assequi, exactâ quan-
 dam curam & mentem acutè
 cernentem requirentia. Illud
 porro omnino mihi respon-
 de, quamobrem tandem non
 etiam in Olympiciis certami-
 nibus, & Isthmiacis, & Py-
 thicis, alijsq; quando multi,
 ut ais, confluerint iuvenes,
 certantes spectaturi, in ipsis
 armis certamen cõficiendum
 proponitis: sed nudos in me-
 dium adductos, qui & cal-
 citrentur, & verberentur, o-
 stenditis, ac deinceps victori-
 bus mala aut oleaginam co-
 ronam præstatis? Hoc enim
 scitu dignum est, cuius rei
 gratiã factitare soleatis.

So. Quoniam opinamur, ὁ
 Anacharsi, hac ratione gym-
 nasiorum desiderium in iu-
 uenibus magis accendi, si eos
 qui optimè sese gesserint, in
 illis honorari conspexerint,

ἀσχυροῦντο γυμνωθέντες, καὶ
 ἀξιοκίνοτατον ἕκαστος αὐτῶν
 πράξιται. καὶ τὰ ἄλλα, ὡ-
 σπερ ἔμπροσθεν ἔειπον, οὐ μι-
 κρὰ, ὁ ἵππικος ὁ παρὰ τῆς θα-
 τῆς, καὶ τὸ ἰππισμώτατον γυμνῶ-
 σθαι, καὶ δέικνῶν ὡς δακτύλων,
 αἴετον εἶναι τὸ καθ' ἑαυτῶν δοκῶν-
 τα. τοιγάρτοι πολλοὶ τῆς θαλάσσης
 οἰσὶ καθ' ἡλικίαν ἔτι ἡ ἀσκη-
 σις, ἀπίασι, ὁ μάλιστα ἐκ τῶν
 τριῶν, ἀρετῆς καὶ πόνοιο ἱρα-
 δώτης, ὡς ἂν τις, ὁ Ἀνά-
 χαρσί, τῆς ἡλικίας ἔρωτα ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῶν βίβων, τί ἄν τι ἀ-
 γαθὸν ἡμῶν γυμνοῖτο; ἢ τίς
 ἄν τι λαμπρὸν ἱρῶσθαι
 ἐπιθυμῶσιν; καὶ δὲ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἀκάλων παρῆγοισιν ἄν
 σοι, ὅποιοι ἐν πολλοῖς ἵππερ
 πατριδὸς καὶ πᾶσι καὶ γυ-
 ναικῶν καὶ ἱρῶν γυμνοῖται ἄν
 ὅπλα ἔχουσιν, οἱ πολλοὶ πᾶσι καὶ
 μίλων, γυμνοὶ ὁσαύτως πε-
 θυμῶν ἐς τὸ νικᾶν ἡσπερ ὁ
 μνοί. καὶ τοι τὶ ἄν παύσῃ;

ne denudati pudore affician-
 tur, ac se quisque victoria
 quamdignissimum præparet.
 Quinetiam præmia, quem
 admodum à me, prædictum
 est, non mediocria sunt pro-
 posita, nempe honorificū &
 laude plenum à spectatori-
 bus testimonium, & esse cla-
 rissimū, ac demonstrari præ-
 tereuntium digito, inter equa-
 les hunc visum esse etiam sua
 opinione præstantissimum.
 Etenim non pauci ex specta-
 toribus, quibus per ætatem
 etiamnum exercitatio colen-
 da est, abeunt non mediocri-
 ter ex his virtutis & laborum
 amore inflammati. Itaque,
 ὁ Anarchasi, si quis è cōmuni
 hominū vita laudis & gloriæ
 amorem sublatum eijceret,
 quisdam amplius præclaræ
 rei nobis ille faceret reliquū
 aut quisnam facinus aliquod
 magnū & memorabile cōcu-
 pisceret? Lam ex ijs haud difficulter cōiecturam facere potes,
 quales in bello pro tuenda patria, defendēdis liberis & uxori-
 bus, & pro tēplis suscepto futuri sint arma habentes in mani-
 bus, & pro oleagina corona aut pomis inducti tāta cupiditate ad
 victoriam consequendā ferantur. Et quidnam dicēturus esses,

μὴ μνησθῶ, ἢ ποτε καὶ ἰς Λα-
 κωνίαν ἀμυνά κληθῆς, μὴ κατα-
 γηλασῶ, μηδὲ ἐκείνου, μη-
 δὲ οὐδὲ μάρτυρον ἄνε-
 τὸν, ὅποταρ ἢ σφάραγας τι-
 ρί ἐν τῷ θεάτρῳ συμπέσου-
 ρης, πάσισι ἐκείνου, ἢ ἰς
 χροίον ἀσπιδόφους, ὕδατι
 πειραγμαμένον, ἰς φά-
 λαγα δρασάνης, τὰ πολε-
 μίαν ἀκμήλου ἐργάζοντα,
 γυμνοὶ καὶ αὐτοὶ, ἀρχὴ δὲ
 ἐκείνου τοῦ πειραγμα-
 τῶ τὸ ἔτερον αὐτάγμα,
 οἱ ἕτεροι τοὺς κατὰ Λυκίον
 γον, οἱ κατὰ Ἡρακλῆα, ἢ
 ἔμπαινον σωθούντες ἰς τὸ
 ὕδωρ. τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου
 ἐρῶν ἰοίπην, καὶ οὐδὲν ἐν-
 ἴτι πάσαι. μάστιγι δὲ, ἢ
 ὄρεας μαστρομένους αὐτοῖς
 ἐπὶ τῷ βωμῷ, καὶ ἀματιρίο-
 μίνους, πατέρας δὲ καὶ μη-
 τέρας παειώσας, οὐχ ὁ-
 πὸς ἀνωμένους ἐπὶ τοῖς γυ-
 γουμίνοις, ἀλλὰ καὶ ἀπει-
 λούσας, ἢ μὴ ἀντίχοιρον πῶς
 τὰς πληγὰς, καὶ ἐκταπού-
 σας ἐπὶ μύκισον θρασύτητα
 αὐτῶ τὸν πόνον, καὶ ἐν-
 καρῆ.

vide ut memoria teneas, si
 quando in Lacedaemona ve-
 neris, ne & illos irrideas. ne-
 que putes eosdem inutilibus
 vacare laboribus, quando
 aut de pila in theatro impe-
 tu facto collapsi, mutuis vul-
 neribus semet deformaue-
 rint: aut in locum circum-
 circa aqua obseptum ingres-
 si, ac in cohortes distribui,
 hostili animo alter alterum
 iniusserit, & ipsi nudi, donec
 pars alterutra diversam è lo-
 co aquis circumdato eiece-
 rit, nempe Lycurgi affecla-
 seclatores Herculis, aut rur-
 sus in aquam impulerint.

Ab illa enim pax insequitur,
 nec ullus amplius pulsatur.
 Maxime verò, si videris pue-
 ros ad aram flagellis ac lo-
 ris caedi, ac sanguine de-
 fluentes & patre & matre
 assistentibus, non ut aliquem
 ex hoc facto dolore capiant,
 sed minaciter interminanti-
 bus nisi verbera perseueran-
 ter tulerint, ac supplicanti-
 bus quos ut quamvisissimè
 labori tolerando sufficiant,

καρτεῖσθαι τοῖς δειοῖς. ποιοὶ
 γὰρ καὶ ἑναπίθανοι ἄγῳ-
 νι, μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορεύ-
 σαι ξῶντες ἔτι, ἐν ὀφθαλμοῖς
 τῶν οἰκείων, μηδὲ ἔξου τοῖς σέ-
 μασι, ὧν καὶ τὸς ἀνδριάντας
 ὄψα τιμωμένους Λυμοσία, ὅ-
 ποδ' Ἐσπάρτις ἀνατιθέντας.
 ὅταν τοίνυν ὄρας ἑκείνους,
 μήτε μάνευθαι ἰσολάβους αὐ-
 τὸς, μήτε ἄπειρ ὡς ἐδελμίας ἔ-
 νκα αἰτίας ἀναγκάσασθαι
 πορῶσι, μήτε τυράννης βιασο-
 μένους, μήτε πολέμιων δεγτι-
 θέντων. εἴποι γὰρ ἄρ' σοὶ καὶ ὕ-
 πὲρ ἑκείνων Λυκούργος, ὁ νομο-
 θέτης αὐτῶν, ποτὰ τὰ ἑυλογία,
 καὶ ἀσπιδῶν κολάσθ' αὐτὸς,
 ἐκ ἑλθρὸς ὧν, ἐδὲ τῶν μίσους
 αὐτῶν δρῶν, ἐδὲ τῶν νεολαίων
 τὴν πόλιν αὐτῶν παραναλίσκων,
 ἀπὸ καρτερικότητος, ἢ πᾶν
 τὸς δειοῦ κρείττονας ἀξίῳ
 εἶναι τοὺς σάξων μίμοντας
 τῶν πατρίδων. καὶ τοὶ καὶ
 μὴ ὁ Λυκούργος ἔπει, ἐννοεῖς,
 ἀσφιγέδος σταυεῖς, neq; inimicus illis existens, neq; invidentia
 adductus hoc faciens, neq; ciuitatis iuuentute ne quicquam ab-
 sumens: sed volēs atq; cōtendēs reddere quāfortissimos, ac om-
 ni difficultate superiores eos, qui patriā ab iniuria esse seru-
 turi atq; defensuri. Quāquā verò ipse Lycurgus nihil dixerit,
 facile

neve verberū difficultatibus
 cedentes succumbant. Itaq;
 permulti plagis ipsis immo-
 riuntur, dedecorosum existi-
 mantes si etiamdum viuentes
 in familiarium cōspectu vers-
 beribus superati deficerent,
 aut corpore flagitorum icli-
 bus cederent: quos etiam sta-
 tuis in memoriam illorū ere-
 ctis publicē à Spartanis ho-
 nestatos videbis. Quādo ero-
 go ista corām oculatus arbi-
 ter intueberis, caue illos insa-
 nire temerē suspiceris, neque
 dicas citra causam iustam ac
 necessariam talibus eos diffi-
 cultatibus cōflicari, neque
 urgente alicuius seu tyrann-
 nide, neq; hostib. imminenti-
 bus. Dixerit enim haud dubiē
 Lycurgus Laconicarum le-
 gum auctor, pro illis iuendis
 tibi rationi valde cōsentā-
 nea, quibusnā causis impul-
 sus B pucros ita verberibus

ρίμα. ἢ αὐτὸς, ὡς ἐν ἄρ ποίε
 ληφθεὶς ὁ βιόσιος ἐν πολεμῶ,
 ἀπόρρητον τι ξέποιε Σπάρ-
 τῆς, αἰκισμῶν ἢ ἰχθῶν.
 ἀπὸ ἀκαχλῶν αὐτῶ, μαγισ-
 σοῖτο, ἄρ ἀμικῶντος πῆς ἢ
 πῶσόντα, ὡς πρότερος ἀπαγο-
 ράσειον. **Αν.** ὁ Λυκῆρος δὲ
 ἢ αὐτὸς, ὃ Σόλων, ἐμαστῆδὸ
 ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκ πρόθεσιν ὅ
 ἄρ ἢ δὲ ἢ ἀρῶν ὅ, ἀσφαλῶς
 τὰ τοιαῦτα ἐκταμῶσατο. **Σό.**
 πρὸς ὑπὸς ἢ δὲ ἢ ἐγραφε τὸς
 νόμος αὐτοῖς, Κρήτησιν ἀ-
 φικόμεν ὅ. ἀρ δὲ δὲ μὲν δὲ
 παρὰ τοὺς Κρήτας, ὅτι ἡκου-
 σιν ἰνομῶτάτους ἔργα, **Μί-
 νω** ὅ ἢ Διὸς νομοθετήσαντος
 ἐφ' αὐτοῖς. **Αν.** τί δὲ ἢ ἢ σὺ, ὃ
 Σόλων, ἐμῶσιν Λυκῆρον,
 ἢ μαστῆοῖς τὸς νόμοι; καλὰ ἢ
 ταῦτα, καὶ ἀξία ὑμῶν εἶναι.
Σό. ὅτι ἡμῖν ἰκανὰ, ὃ Ἀνά-
 χαρσι, ταῦτα τὰ γυνάσια,
 οἰκῆα ὄντα, συμῶν ἢ τὰ ξῆρι
 καὶ ἢ πάντ' ἀξιοῦμεν. **Αναχαρ-**

facile tamen animadvertis,
 ut talis quispiam quōdam in
 bello comprehensus, nullam
 vocem Spartana magnitudi-
 ne indignam emisisset, immi-
 cis eundē diris tormentis tor-
 quentibus, sed illos falsē sub-
 sannās, flagellis cadebatur,
 cum verberate infracta ani-
 mi tolerantia contendens, ὅτι
 tērnā citiūs viribus defice-
 ret. **ΑΝΑ.** Num Lycurgus
 quoq; Solon, in iuventute lo-
 ris cadi solitus est? **ΑΝ** hu-
 jus certaminis auctor existēs,
 citra periculum talia iuveniū
 liter cōmentus est? **ΣΟ** Cūm
 iam prouecta aetatis esset, cū
 uibus Spartanis leges condi-
 dit, profectus ē Creta. Ali-
 quandiu enim apud Cretens
 ses peregrē egit, quoniā eos-
 dem audiuerat optimis le-
 gibus instructos viuere, quib.
ΣΟ Mino Iouis filius legū scri-
 ptor exiitērat. **ΑΝ.** Quam-
 obrē igitur, Solon, ὅ tu non imitatus es
 Lycurgū, ac iuuenes
 loris profindis? Etenim ppulchra hęc
 sunt instituta, ὅ vobis
 nō indigna. **ΣΟ.** Quoniā nobis,
 Anacharsi, sufficere videtur
 ista gymnasia, quorū ipsi reperi-
 tores exiitimus, neq; magnope-
 re necessariū existimamus peregrinorū
 emulatores esse. **ΑΝ.**

οὐκ, ἀλλὰ σουίως, οἶμα, οἶον
 τε δὲ μαπιγοῦσα γυμνόν,
 ἄνω τὰς χεῖρας ἰσάροντα,
 μηδ' ὄδ' ἐνεκα ἀφείμιμ, ἢ
 αὐτῷ ἰκάζω, ἢ κοινῇ τῇ πόλει.
 ἢ ἔγωγε, λυῖ ποτὶ ἐπιδημῶσα
 τῇ Σπάρτῃ, καθ' ὅρκαρον
 ταῦτα φῶσι, δούλω μοι τὰ χι-
 στα καταλονοῦσθαι δημο-
 σία πρὸς αὐτῶν, ἐπιγλωρῖ-
 κάσις, ὅποταρ ὄρω τυλλομέ-
 νους, κατέπερ κληῖλλας ἢ λα-
 ποδύτας, ἢ τι ἄλλω τοιοῦτον
 ἐργασαμένους, ἀτεχνῶς ἢ
 ἐμβόρου δλίδα μοι δούκῃ ἢ
 πόλις αὐτῶν, ἕτα καζαγίλα-
 συ ἢ φ' ἰαντ' πάσχοσα. Σό-
 μιλ' ἐρίμω, ὃ γυμναί, μηδὲ
 τῶν ἀνδρῶν ἐπύλωρ, μίον
 αὐτὸς λέγων, οἶον κρᾶτῆρ, ἔ-
 σαι γάρ τις ὁ καὶ ἄνερ ἰκάζ-
 νων σοι τὰ ἀκότα ἀνδρῶν ἐν
 Σπάρτῃ· πᾶλλ' ἀμ', ἐπέ-
 περ ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι δι-
 ξήληθηα, οὐδὲ οὐ πᾶν
 ἐρακόμεν' ἐν ταῦτοις ἰοι-
 κας, ἐν ἄδελια αὐτίσεν ἰοικα-
 νε, qui harum rerum causam tibi promptissime redditurus
 est. Verum enimvero quandoquidem ego tibi nostra ex or-
 dine gymnasia percensui, quae tibi non admodum placuisse
 non occulte tulisti, videor mihi non iniqua postulaturus

Nequaquam, sed intelligis, ut
 opinor, quàm res sit finiola
 flagris obuerberare nudi sca-
 pulas, palmas utraque suppli-
 citer extendentis, ex quo nul-
 la proueniat utilitas neque pri-
 uatim ad eum qui ceditur,
 neque item ad Remp. comuni-
 ter. Itaque si quando Spar-
 tam peregrè profectus vene-
 ro, quo tempore ista factita-
 re solent, videor me statim
 lapidibus obrutum iri ab il-
 lis publicè, singulos deriden-
 tem, si quando videro pueros
 veluti fures flagris onerari,
 aut veluti peculatorem, aut
 alium facinorosum. Planè
 verò illorum ciuitas mihi vi-
 detur egère helleboro, quae
 usque adeò ridicula à se ipsa
 pati consuevit. So. Ne de-
 fertam causam, o generose,
 neque viris absentibus te so-
 lù dicentem vincere, inducas
 in animum. Neque enim deerit
 quispiam etiam Lacedaemo-
 ne,

παρὰ σὺ, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ὧ
 κερὰ διεξέειπες, πρὸς μὲ, ὅν
 προπορ ὑμῶς οἱ Σκυθαὶ ἴσθ
 σκῆτε τὸς νέεσ τὸς παρ ὑμῶν,
 καὶ οἷς τισὶ γυμνασίαις ἀνα
 σπείρετε, καὶ ὅπως ὑμῶν ἀνδρῶν
 ἀγαθοὶ γίνονται. **ANA.** δι
 κούτατα μὲν ἔν, ἃ Σόλων καὶ
 ἔγραψε διηγέσσομαι τὰ Σκυ
 θῶν νόμιμα, ὃ σαμνὰ ἴσως, ἃ
 δεκάθ' ὑμῶς, οἱ γὰρ ἴδη κατὰ
 κόρησ πατῆρα βῦσαι τοιού
 ται μὲν ἄν μίαν πανηλῶ, ἀδ
 λοι γὰρ ἑσμεν ἀπὸ ἀφῆσ
 ται γὰρ ὅποια ἄν ἔη ἐς ἀείον
 μὲν βί, ἃ δολῆ, ὅπως βαλόμε
 θα πῶ σωσίσαι, ὡς ἃ. τὰ
 τὸς ἔφης, ἔτι μέτρον ἰννοῦ
 σαι καθ' ἡσυχίαν, ἃ τε καὶ
 ἀπῆν, συναγάγοιμι τῆ μνή
 μη ἐπειθῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχορ,
 ἀπὸ μὲν ἐπὶ τοῦτοῖς. ἐσπέ.

παρὰ σὺ,

ate, ut & tu vicissim me au
 diente percurras, quare roto
 ne vos Scythæ vestros iuue
 nes exerceatis, tum quibus
 gymnasiis educatos insuesci
 tis, quònam pacto eosdem
 viros strenuos efficitis.

ANACH. Acquisissima
 sunt, ὁ Solon, quæ postulas.
 Ac ego quidem Scytharum
 leges tibi cōmemorabo, for
 tasse non admodum admi
 randas illas, & quæ non
 multum vestris sunt respon
 suræ. Neque enim vel in
 maxillam alicui plagā illidere
 auderemus, sumus enim per
 quam meticulosi: sed tamen
 qualiacūq; sunt nostra exer
 cendorum iuuenum instiui
 ta, dicentur. Caterum, sicut
 videtur, ea de re colloquium
 in crastinum vsque differe
 mus, ut ea quæ ipse dixisti, magis quietus apud me retractare
 possim: tum etiam ea quæ mihi dicenda sunt, memoriâ per
 currere. Itaque quod nunc restat, in præsentia quidem
 abeamus. Iam enim inualescitibus

umbris appetit ve

spera.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Gymnasioꝝ vanitatem hic dignis excipit modis Anacharsis homo barbarus alioqui, sed Atheniensibus, Soloneque ipso multo prudentior. Ex hoc porro Luciani Dialogo viderelicet, quib. olim exercitijs apud Athenienses iuuetus exercitata, tum quanta diligentia instituta, adoleuerit. Præterea quanta ratio recte educandorum inuentus sit habita apud Gætiles, qui hoc tempore apud Christianos extremè negliguntur: etsi nihil petiade interfit cuiusque Reipublicæ, quàm vt iuuentus quam optimè ac sanctissimè instituatur. Certè Plato philosophorum sapientissimus, iuuentutis primâ curam debere esse contendit in Eutyphrone. Sunt enim iuuenes futuræ Reip. plaræ quædam ac seminaria, quorum recta educandi ac instituendi ratio si neglecta fuerit, ipsiq; inculti in maturâ & constantem gratè adoleuerint: qui fructus, atq; ad eò quæ spes, aut quod specimèn bonæ indolis, aut viri non improbi ab illis expectandum erit? Non alius profectò ingrater segetis prouetus, quàm qui à neglectis plantis producitur: nempe, sentes & spinæ, neq; nõ ramorum inutilium superflua materia, tantummodò alendo foco accommoda, hoc est, in omne vitiorum genus præceps temeritas atq; audacia. Sed ista ab alijs iam per hæc grauissimè simul ac luculentissimè disputata sunt: neque minus intelligit diligens lector, quantum detrimenti adferre soleat reb. humanis iuuentus data neglectui. Tantum hoc dico, dignissimâ hæc curam esse principibus, vt suis in ditionibus iuuentutis optimis studijs instituendæ rationem habeant. Est enim puerilis illa turba, ex qua olim exersuri sunt Iudices, Cõsules, Principes, Reges, Episcopi, Parochi, Concionatores: qui si nõ statim a teneris (vt aiunt) vnguiculis liberalib. disciplinis imbui, quæ optima fuerint, didicerint, nihil tale ad Reip. functionè & administrationem quondam accedentes præstabunt, quod illorù exiget officii.

Qui

Qui enim æquitatem aut iustitiam in foro præstabit, ille pronuntiandis sententijs, & licibus dirimendis, qui nunquam, quæ æquitatis aut iustitiæ sint partes didicit? Qui bonum aut pacatum in Republ. ciuem fore sperabimus, qui boni ciuis officia ignorauerit? Cic. de Offic. lib. 1. Oppian. de Venat. lib. 1. Xenoph. de Venat. Quintilianus lib. 2. Plato in Timæo de Legib. 6. de Republ. 5. Aristot. Polit. 8. & Medici *αὐτὸν ὑποβάσιον*, in his Fuchsius in Compendio medicinæ. item Plutarchus de Educandis liberis. Sed finem faciam, cùm de his multò etiam prolixius & rectius Lucianus loquatur.

a O S O L O N.] Exordium ab occasione, ipsius rei præsentis actione. b Cæterùm illi stantes.] Tria erant apud Græcos certamina: Pancratiùm, palastra & cursus. De pancratis ludorumque generibus, quibus Græci antiqui & Romani vsi sunt, lege Budæi Annotat. ad L. Athletas, De his qui notantur infamia, & ad L. qua auctione, ad L. Aquili à Gellius lib. 13. cap. 26. Propertius lib. 3. ad Sparten de ludis Laconicis.

c Exercitiorum.] Certaminum species & nomina, d Sydus feruentissimum.] Canis sydus, quæ & Canicula, ardentissimo æstatis tempore exoritur, Sole primam partem Leonis ingrediente, qui dies xv. ante Augusti Cal. est. Plinius lib. 2. cap. 47. & lib. 18. cap. 28. omnia vaporat, & aquas siccatur. e Ob sua in Republ. merita.] *ἐνὸν ὄρου* præsi heroës fuerunt, à quibus Atticæ tribus sua cognomina acceperunt. His magni honores ab Atheniensibus collati, statuæq; in arce eius vrbis collocatæ. Horum nomina si quis desideret, Pausaniam in Atticis, aut Demosthenem c. 17. & 18. consulas. f Tu quemadmodum.] Reperit propositionem seu petitionem. g Tu quidem.] Redit ad modum & legem disputationis, & ea à simili & more publico commendat. h Arcopagus.] Augustinus de Civitate Dei lib. 18. cap. 10. Arcopagus putatur nomen accepisse, quid Mars, qui Græcis Apus dicitur, quum homicidij causam diceret, iudicantibus duodecim Dijs in illo pago, sententijs sex Deorum absolutus est, & sex damnatus: verùm in paribus suffragijs, absolutio damnationi prælata est. i Cæterum si quis meditato.] Apud Arcopagitas oratoribus haud licuisse

affectus mouere, vt quibus iudicum animi à veritatis luce in fal-
 statis caliginem sepe abducuntur, aut or est etiam Quinil. lib.
 2. cap. 17: Eloquentiam ait Lacedæmoniorum ciuitate expul-
 sam, Athenis verò veluti recisam orandi potestatem, vbi ora-
 tor mouere affectus vetebatur. Et capite 18. eiusdem libri. Af-
 fectus, si aliter ad equitatem perducti iudex non possit, neces-
 sariò mouebit orator. Igitur Athenis interdicebat in eo dicitur
 in concione, ne vel prefatione, vel affectibus vterentur, rem
 modò exponerent ad d. negotior, & παρὰ: id est, absque
 proæmijs & affectibus. Idem in Prologo l. 1. lib. 6. capite 1.
 vbi de epilogo loquitur: Athenis, inquit, affectus mouere, per
 præconem prohibebatur orator. Philosopho mini miror, a-
 pud quos vitij est loco, affici: nec boni mores videntur, sic à ve-
 ro iudicem auerri, nec conuenire bono viro viijs vti, necessarios
 tamen affectus fatebantur, si aliter obtineri vera & iusta, &
 in commune profutura non possint. Idem libro 10. de Demo-
 sthenis Ciceronisque comparatione loquens: Salibus cerè, in-
 quit, & commiseratione, qui duo plurimum affectus valent,
 vincimus. Et fortaſſe epilogo illi mos ciuitatis abstrulerit: lex,
 inquit, aut institutum Atheniensium Demosthenis orationi-
 bus commiserationem & amplificationem abstulit, duo acer-
 rima oratorie artis tela. Erasius nosſter libro Eccles. secundo.
 Porro Stoicorum dogma nullos probantium affectus, non à
 Christianis modò, verùm etiam ab ipsis Stoicis paulò equio-
 ribus, reiectum atque explosum est. Nam quod Athenienses
 ab æthionibus causarum secluserunt affectus, potest aliquo co-
 lore defendi. Tum ad clepsydram dicebatur. nolebant aquam
 non necessarijs absumi, nec iudicem nimium diu detineri co-
 gnitione. præterea quoniam à iudice religione astricto requi-
 rebatur incorrupta pronuntiatio, maluerunt abstrineri à mo-
 uendis affectibus, quòd ij sepe nubulum offendunt iudicio: in-
 terdum eò rapiunt cognitorem, vt non ex iure, sed ex animo com-
 motione ferat sententiam. k Verbis causæ inuoluendæ.]
 Deinde enim velare, inuoluere, contegere, occultere signifi-
 cat. l In Areopago fieri.] De Areopago Plutarchus in So-
 lone dicta sunt satis multa, quibus addi possunt quæ sunt apud
 Hæcraem in Oratione de eo consilij scripta, & alios. m Pro-
 inde

inde paucis.] Accedit ad rem, ac primò que sit vera ciuitas, & quantum in ciuibus ponant, exponit. n. Cumpri-
mis.] Diuisio ac òm̄n totius institutionis. o Primam itaque.] Educatio liberorum: & primò, quibus animos & mentes eorum informant. Hæc autem ipse ponit Aristoteles libro 8. Politicorum, additque præterea pingendi artem. Eius verba sunt: ἐστὶ δὲ τέχνη αὐτὸς ἑδὼν, ἢ πᾶσι δὲ αὐτῶν, γοργουαλα, & γοργουαλα, καὶ μουσικὴ καὶ τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν γοργουαλα.
Terent in Eunuch.—fac periculum in literis:

Fac in palæstra, in musicis, quæ liberum
Scire æquum est adolescentem, &c.

p Huius rei exemplum.] Ab exemplo commendat institutum. q Mentem iuuenum primùm Musica.] Inter reliquas Cyclicas disciplinas primo loco Musicam discabant, quam & Epaminondas, & alij nobiles viri summa cum industria consecrati sunt, vt interpres Aristophanis in Equitib. admonet, & Aiben lib. 4. Dipnosoph, indicat. Vnde etiam illos institutus est, vt in consuij post cenam circumferretur huius cuius cum se imperitum Themistocles confessus esset, habilius est indoctior, vt Cicero in 1. Tusculanarum quaestionum, & Quintilianus in primo testantur Xenocrates ad eum qui ludum suum frequentare cupiebat, nec Geometria nec Musica instructus esset. Abi dicebat nam ansas philosophiæ nondum adigi. Quare v. hementer eorum institutum probamus, qui adolescentes, præcipue eos, qui alioqui ingenio sicut ad hanc artem procliu, ad modulationem cantuorum vel institunt ipsi, vel cantica ad hoc genus discipline accommoda componunt. Etenim huiusmodi exercitijs, si sint moderata, ac suis temporibus rursusentur, pulchre excoluntur puerorum animi, vt mitiones (vt Plato ait) modestioresque ac concinniores effecti, riles sint ad actiones siue priuatas, siue publicas suscinendas, & ad dicendum quoque. Quantum verò ea in re præstare possit Musica, illustre habemus exemplum apud Homerum de Musico ab Agamemnone domi relicto, vt Clytemnestram illius coniugem per Heroidum laudes cantus ad pudicitiam hortaretur. Ea verò non prius adulterium commisit, quam is è medio sublatus esset. Tanta enim est vis Musicæ, vt nihil sit (vt Cicero
lib. 3.

lib. 3. de Orat. author est) tam cognatum mentibus nostris, quã numeri atq; voces, quibus & excitamur & incendimur, & lenimur & languescimus, & ad hilaritatem & tristitiam sæpè deducimur. Itaque Pythagorici & Socrates, & Plato omnes adolescentes in Musicis erudiendos esse voluerunt. Plutarchus in Musicis refert ipsum Herculem Musica vsum fuisse: item Achillem, de quo Homerus Iliad. 9. plurimosque alios, quorum eruditior sapientissimus ille Chiron. r Deinde ætatis progressu.] Quæ discenda proponantur. s Sed hæc.] Reicctio, qua veniam ei rei parat, quod aliena à primo proposito dicere cœperit. s Sophistæ atque philosophi.] Quum tam crebro fiat sophistarum philosophorumque mentio, non inutile fuit diu diu crimem eorum explicare: idque ex Platone potissimum, qui Sophistam his fere coloribus depingit, ut sit auarus, ambitiosus, vanus, & virtutis expertus, in nugis occupatus: ac propterea tum fugiendus, tum contemnendus. Contra philosophus, summum ac propè vnicum virtutis & veritatis studium habet: cetera omnia vel leuiora ducit, vel contemnit, probitatis & sapientia magister & exemplum. Ex his descriptionibus apparet, quanta sit multisudo sophistarum, philosophorum paucitas. Virique tamen à sine sunt iudicandi, præcipuoque totius vite studio. u Vsum tibiarum.] Tibiarum ariem non paruo in precio apud antiquos habitam fuisse scribit Athenæus libro 4. cap. 25. x Pancratiu decertare.] Pancratiu Suidas, Iul. Pollux, Hermolaus in castigationibus Plinianis libro 34. cap. 8. interpretantur quoque certaminis esse genus ex eo dictum, quod aduocatis omnibus corporis viribus, omniumque neruorum contentione transguitur: calcibus enim etiam & cubitis, non modo pugnis pancratiastæ vtebantur, omni que impetendi prehendique modo. Pancratiastæ hominis habes pulcher rimam hyposthesin ex Panerij lib. 2. de Offic. apud Gell. lib. 13. cap. 26. y Vt prospera vtantur valetudine.] Nam per exercitationem continuo motu calor naturalis augetur, melior in ventriculo ciborum fit cœcoctio, & apertis poris humores vitiosi foras egeruntur, ac nutrimentu cõmodius per venas digeritur. Unde cū sanguis ac spiritus purus nascatur, hi per omnia membra æqualiter distribuiti, in cute venustatem, in neruis robur efficiunt.

efficiunt. De exercitijs Plutarchus de Educandis liberis. Plautus in Bacchidibus, Valere pancraticè dicit, pro eo, quod est firma esse valetudine. & Mulieres.] Amazones intelligit, quæ bellum, duce Hippolyta, gesserunt contra Athenienses, temporibus Thesei, propter Antiope, ubi illam aiunt morte expirasse ob res male gestas. Vide Pausaniam in Atticis. A Gallis gallinaceos.] Plinius scribit, Pergamis omnibus annis spectaculum gallorum gallinaceorum certantium solemniter ac publicè edi solitum, seu gladiatorum. Id & Athenis factitari ceptum est, Aeliano referente, à Themistocle superatis Persis. Adijcit & hic Lucianus, coturnicum magno studio, non gallorum modo certamina ibidem spectari consuevisse. Seueri quoque filius Herodianus scribit, disfidere solitos, puerili primùm certamine edendis coturnicum pugnis, gallinaceorumq; conflictibus. Proditur item memoria, Socratem Iphicrati duci animos adiecisse, quum ei permonstrasset gallinaceos coram gallina pennis ac rostro dimicantes. Quam uilitatem agnouit & Chrysippus in libro de Iustitia, dum gallorum emulatione in iynobis ad fortitudinem stimulos, & subijci calcaria prodidit. Inuendum verò est, quod obseruatum hac parte non reticebitur. Gallinaceis mox compagnaturis, allium in cibis obijci solitum, quò acrius decertarent. Ex quo facetissimè in veteri comædia è *χοροπόδου*, id est, allio pastus, quod Scorodon rotant, pro vehementi ac nimis in pugnam acclini dicitur quandoque. Is præterea huic animanti mos est, ut ad pugnam assiliat, quò magis lædat calcariibus suis, in hunc usum à natura effixis. Ceterum quanquam naturâ pugnax est gallus: tamen ubi se sentit imparem conflictu, mirè deiectus ac supplex profugit, risum præbens spectatoribus. B Pucros ita uerberati.] Ad Dianæ Orthiæ aram flagris concidi pueros instituit Lycurgus consueuisse, locuples testis est in Laconicis Pausanias simulque causam eius instituit aliam, quam vel Lucian. hic, vel Cic. lib. 2. Tusc. 9. vel Plutarch. in Lycurgo indites, refert, quam breuiatistudens omitto: aliam etiam in Aristidis vita Plutarch. Terull. in Apolog. & in lib. ad Marty. Hodie, inquit, apud Laedæmonios solemnitas maxima est diamastrigosis: flagellatio, in quo sacro ante aram nobiles quoque adolescentes flagellati as-

lis affliguntur, astantibus parvicibus & propinquis, & vii persequerentis adhorantibus. C Minos Iouis filius legū scriptor.] Minos quondam Crete præfuit. Hunc post mortē ob iustitiam suam Poëta apud inferos ius dicere sinxerunt. At Crenteser, ut quos civilitate & moribus eruditus, ad Iovem tanquā præceptorem itasse memorant, in Ida monte speluncam ostendentes, atque illi in novum annum consueſſe, nec non didicisse quæ ad Rempubl. inſtituendam vtilia forent. Meminit huius Homerus Odyſ. 11. & Maximus Tyrius.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.

DELUCTU

Erasmo Roterodamo interprete.

Εἶον γὰρ παρα
 τυρεῖν τὰ ἄπο τ'
 πομπῶν ἐν τοῖς
 πρῶτοις γυμνάσι-
 οῖς.

μπα καὶ λεγόμενα, καὶ τὰ ἄπο τ'
 παραμυθισμῶν ἡθῶν ἀ-
 τὸς αὐτοῖς λεγόμενα. καὶ ὡς ἀφ' ὅ-
 ρησιν ἀγνοῦσι τὰ συμβαίνοντα
 σφίσι τὴν αὐτοῖς οἱ ὀδυρόμε-
 νοὶ καὶ κλένοισι, ὅς οὐ δύνανται.
 ἔμαθ' ἔπειτα Πλάτων καὶ Περικλο-
 νος, κατ' ὅσον ἐπισημασμένοι ἐ-
 φῶσι, ὅτι ἂν πομπὰ τὰ ἄπο, καὶ
 ἀνακτοῦ, ὅτι ἂν τὸ ναυτιον
 ἡθῶν καὶ βελτίων τοῖς παῖσι, νό-
 μοι καὶ ἀσκησίαι τῶν ἀνακτο-
 ῶν ἐπιτηδίων. ἔπειτα ἂν τοῖνυ
 ἐκδοῦναι τις, ὅτι οὐ ποῖσι. μέ-
 λος δὲ πρότερον ἀπὲρ βόλο-
 μα, ὡς τις ἀπὲρ αὐτῶν ἔθα.

γὰρ

Peræprecium
 a sanè fuerit
 obseruare ea
 quæ in luctu

vulgo tum dicatur, ut fiant :
 item quæ dicantur ab ijs, qui
 eos consolantur scilicet :
 quamq̃ non ferenda putent
 lugentes ea quæ acciderunt,
 & subyipsis, & ijs quos flent,
 cum haudquaquam perno-
 uerint, malane sint ista, ac do-
 lenda, an contra iucundio-
 ra melioraq̃ ijs, quibus acci-
 dunt: sed ex more & consue-
 tudine dolorem accersunt:
 Itaq̃ cum mortuus fuerit ali-
 quis, faciunt ad huc modum.
 Quin prius volo tibi nar-
 rare quas habeant de mor-

te i-